Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

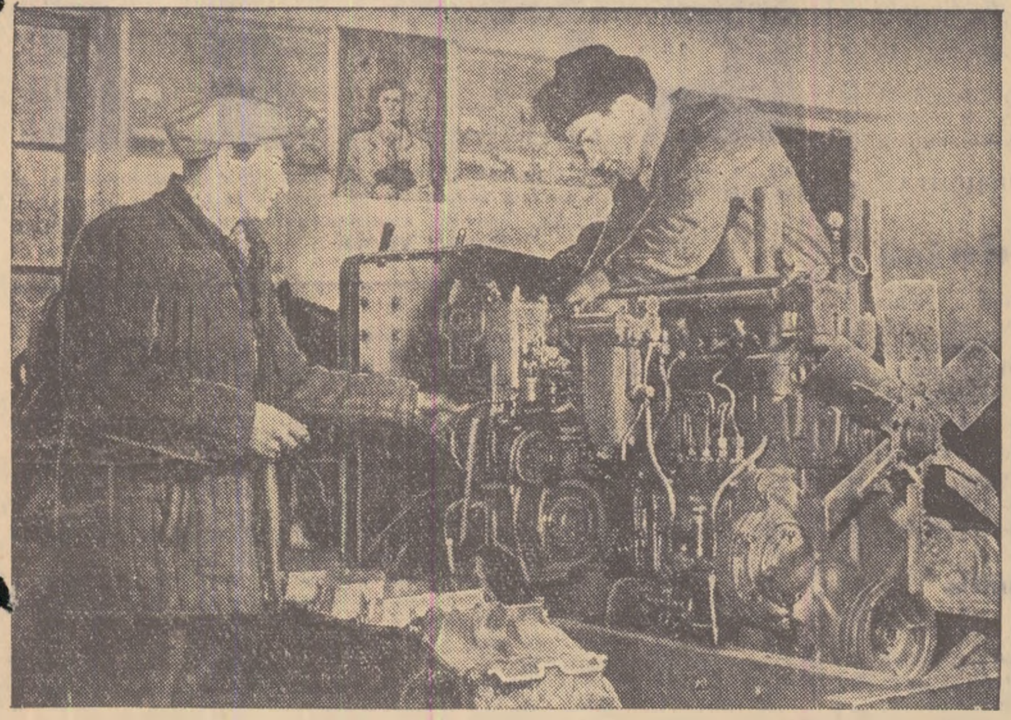
AGRICULTURA NOUĂ

Anul VII — Nr. 597
Vineri 15 ianuarie 1960

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură din R. P. R.

La controlul motorului

Mecanizatorii S.M.T.-ului Podoleni, regiunea Bacău, se pregătesc intens pentru campania agricolă de primăvară. Ei au reparat pînă acum peste 60 la sută din numărul tractoarelor și circa 90 la sută din mașinile agricole. In clișeu: mecanicul controlor Ion Rustei și mecanicul Gheorghe Canache din secția montaj, efectuînd controlul unui tractor K.D.-35.

Foto: AGERPRES

Insemnări

Un colectivist

Trenul alerga de la o gară la alta, lăsînd în urmă o lungă trîmbă de fum. Satele din Bărăgan, pe lingă care trenul trecea nebunește, dispăreau în fund de zare, învăluite în umbrele asfințitului.

In compartimentul de clasa II-a printre călătorii suiți în tren la gara Ciulnița, se afla și un țăran bine îmbrăcat, potrivit ca statură, care să tot fi avut 40 de ani. Mergea la București, unde — poate — avea rude pe care voia să le vadă, ori treburi de aranjat. O bună bucată de vreme, călătorul acesta n-a vorbit cu nimeni din compartiment. Privea îndelung peste întinderea Bărăganului, ca și cum niciodată nu mai văzuse locurile acelea. Pînă la urmă însă a intrat în vorbă cu tovarășii săi de drum. Din una într-alta, am aflat că e membru al gospodăriei colective din comuna Smirna, raionul Slobozia; că în anul trecut a făcut 350 zile-muncă și că a primit numai cereale vreo 2.500 de kg și o frumoasă sumă de bani.

— Sîntem bogați, a zis într-un timp Gheorghe David, colectivistul din Smirna. Gospodăria noastră colectivă are turmă de oi și cireadă de vaci, crescătorie de porci, cu care fiecare colectivist se mîndrește.

Omul arăta că în agonisirea unei frumoase averi obștești se află izvorul nesecat al vieții fără griji pentru ziua de mîine. Așadar, Gheorghe David avea o imagine clară asupra viitorului pe care îl lega de dezvoltarea gospodăriei colective, de mașini și tractoare, de știință și bineînțeles de priceperea și hărnicia oamenilor.

Cînd ne-am apropiat de București, și a apărut salba de lumini, colectivistul a schimbat deodată discuția:

— Cîte uzini împing atîta foc?

Vilvătaiei milioanelor de becuri electrice el îi zicea „foc", încîntat de ceea ce îi vedeau ochii. Și ducîndu-se cu gîndul la comuna lui, a povestit că și acolo arde lumina electrică și că în curînd în toate casele, lampa va fi schimbată cu becul electric.

— Este pentru noi, țăranii, o mare înlesnire să avem lumină electrică. Și tot o înlesnire este și aceea că și la noi se construiește o șosea asfaltată...

Ascultîndu-l, pricepeam că Gheorghe David nu mai e un oarecare fiu al cîmpurilor, care atrăgea atenția numai prin căciula țuguiată și prin ițarii strîmți.

RADU SANDU

Pentru o mișcare de inovații de masă

Aspect de la consfătuire. In medalion tov. ing. M. Caraivanschi, directorul general al Direcției Generale tehnico-științifice, prezentînd darea de seamă.

Așa după cum s-a anunțat, de curînd a avut loc la Institutul agronomic „Nicolae Bălcescu" din Capitală, a doua consfătuire pe țară a inovatorilor din agricultură, din care a reieșit că în perioada ce s-a scurs de la prima consfătuire pe țară a inovatorilor, în mișcarea de inovații s-au obținut succese de seamă. Astfel, în unitățile Ministerului Agriculturii între anii 1956—1959 au fost înregistrate în total 7.142 de propuneri de invenții și inovații, din care au fost aplicate 3.986, respectiv 56 la sută și din care au fost trimise spre generalizare un număr de 365 inovații. In urma aplicării și generalizării acestor invenții și inovații au fost realizate economii postcalculate de peste 16.200.000 lei, achitîndu-se inovatorilor recompense în sumă de 1.770.000 lei.

Pentru a duce la îndeplinire hotărîrile partidului și guvernului, ținînd cont și de recomandările primei consfătuiri, în perioada de timp care s-a scurs de la prima consfătuire din 1956, Ministerul Agriculturii a luat o serie de măsuri, printre care: descentralizarea rețelei de inovații prin formarea organelor de inovații pe departamente; înființarea stațiunii de proiectare și executare a prototipurilor experimentale de la Băneasa; punerea unei mai mari baze pe desfășurarea concursurilor de inovații anuale în unitățile Ministerului Agriculturii cu planuri tematice cuprinzînd teme imediat necesare producției agricole.

Concursurile anuale de inovații organizate au avut darul ca atît numărul inovatorilor cît și cel al inovațiilor să cunoască o creștere simțitoare. Astfel, de la 1.313 inovatori în 1956, numărul acestora a crescut în 1958 la 3217, numărul inovațiilor aplicate crescînd în aceeași perioadă de la 557 la 1.537. O dată cu sporirea numărului de inovații au crescut și economiile efectiv realizate (de la 1.209.900 lei în 1956 la 8.517.700 lei în 1958). In anul trecut, numai în cursul semestrului I, economiile realizate (fără Gostat) se ridică la suma de 5.581.700 lei.

Realizări mai însemnate în domeniul inovațiilor s-au obținut cu ajutorul organelor de partid, sindicale și A.S.I.T., care, au creat un climat favorabil promovării inovațiilor, precum și cu sprijinul cabinetelor tehnice. Așa s-au petrecut lucrurile în cadrul unităților pendinte de secțiile agricole din regiunile Constanța și Timișoara, bunăoară, unde mișcarea de inovații a căpătat un caracter de masă. In aceste regiuni, planul tematic a fost axat pe problemele legate de necesitățile producției, în unități s-au întocmit și s-au difuzat fișele SE (schimb de experiență) primare la vreme, s-au organizat instructaje și schimburi de experiență, consfătuiri cu inovatorii și expoziții pe plan regional, cu care ocazie s-au generalizat numeroase inovații importante. In unități ca S.M.T. Sibioara, Țăndărei, Cogealac, Făcăeni, Neudorf și G.A.S. Giarmata din aceste regiuni, inovatorii sînt într-adevăr, așa cum îi numește tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej: „Colaboratorii cei mai valoroși ai corpului tehnic și ingineresc, care participă activ la găsirea soluțiilor tehnice pentru mărirea randamentului mașinilor și agregatelor, pentru creșterea continuă a productivității muncii și reducerea prețului de cost".

O largă dezvoltare a luat mișcarea de inovații și în cadrul Centrelor Mecanice, unde s-au realizat și aplicat o seamă de dispozitive și metode tehnologice noi pentru recondiționarea și fabricarea pieselor de schimb în vederea reducerii consumului specific de materiale și a prețului de cost. Fruntașe, printre aceste unități sînt Centrele Mecanice din Tecuci, Orașul Stalin și Galați.

Din analiza făcută la consfătuire a reieșit că în cadrul Trusturilor regionale Gostat nu s-a dus o muncă susținută pentru sprijinirea mișcării inovațiilor. Acest lucru este ilustrat de numărul destul de scăzut al inovațiilor aplicate și generalizate în gospodăriile de stat. Ceva mai mult, în cadrul concursurilor de inovații din ultimii doi ani, Trusturile regionale Gostat Ploești, Bacău și Satu Mare nu au participat cu nici o unitate. Singurul Trust regional Gostat unde s-a depus o oarecare activitate este Timișoara.

Se pune întrebarea: în aceste regiuni, ca și în altele nu sînt inovatori? Nu, nicidecum. Ei există, însă activitatea lor nu e cunoscută. Iată ce vorbesc faptele. In multe regiuni, numeroși muncitori au realizat inovații importante pe care le-au introdus în producție, fără ca forul tutelar să le cunoască și să se îngrijească de generalizarea lor. Aceste lipsuri se datoresc îndeosebi faptului că unii dintre conducătorii unităților productive, regionale și chiar centrale, consideră că realizarea practică a inovației privește numai pe inovator, fiindcă el este acela care primește recompensa. Ei uită că inovațiile acceptate revin statului, că ele sînt un bun al tuturor, că neaplicarea lor înseamnă pagube aduse avutului obștesc. Uneori, în mod nejust, inovatorii sînt întîmpinați cu lipsă de încredere, iar prin lipsa de ajutor tehnic al organelor administrative și de inovații, realizarea inovațiilor respective se prelungește uneori ani de zile, inovatorii sînt purtați pe drumuri, pînă renunță la realizarea inovației.

Totodată se știe că mai există așa-ziși „inovatori" rău intenționați care încearcă — și cîte odată reușesc — să-și procure numai avantaje materiale, propunînd soluții neclare, în etape. Față de aceștia trebuie mai multă vigilență.

Din lucrările consfătuirii a reieșit că și în problema generalizării inovațiilor mai există lipsuri care duc la pagube considerabile. Inovațiile propuse sau cele ce se propun spre generalizare nu sînt trimise la alte unități și sînt descoperite în unele cazuri abia de către organele de control. De multe ori fișele SE ajunse la unități sînt uitate prin sertare în loc să fie cercetate și aplicate. Pe de altă

(Continuare în pag. 4-a)

Au economisit în medie 5.600 de lei la fiecare tractor reparat

Pînă la 20 februarie, gospodăria agricolă de stat Mavrodin, raionul Alexandria, are de reparat 12 tractoare plus mașinile agricole respective. Pînă la 9 ianuarie s-au terminat reparațiile capitale la 7 tractoare care au și fost recepționate, planul pe perioadă fiind depășit cu două tractoare. Echipa condusă de comunistul Petre Gheorghe este fruntașă atît în privința calității lucrărilor cît și în ceea ce privește termenele de executare și economiile realizate. Timpul a permis să se efectueze lucrări în cîmp și tractoarele au trecut proba de calitate, lucrînd efectiv la arături.

Datorită aprovizionării din timp cu piesele necesare cît și bunei organizări a muncii mecanizatorilor, organizare făcută de tovarășul Fieraru, mecanicul șef al gospodăriei G.A.S.-Mavrodin a reușit să depășească planul de reparații și la pluguri de tractor, grape, cultivatoare, motopompe, semănători etc. Echipa de reparații a mașinilor agricole, condusă de candidatul de partid Grafic Ion va termina reparațiile cu 10 zile înainte de termen. Afară de tovarășii Petre Gheorghe și Grafic Ion s-au evidențiat în munca de reparații și tractoriștii Nedelea Radu și Căciuliță Stancu.

Pe lîngă respectarea calității și a graficului de reparații, mecanizatorii s-au preocupat și de realizarea a cît mai multe economii. La reparațiile capitale efectuate la tractoare s-au redus cheltuielile cu circa 20 la sută. In loc de 24.000 de lei, o reparație capitală a costat în medie doar 18.000, ceea ce înseamnă că numai la tractoarele reparate pînă acum s-au realizat economii în valoare de 39.000 de lei.

Situația reparațiilor în stațiunile de mașini și tractoare

Repararea tractoarelor și mașinilor agricole se află în această perioadă în centrul atenției S.M.T.-urilor. Mecanizatorii de la mai multe stațiuni de mașini și tractoare, printre care Sibioara și Babadag, regiunea Constanța, Niculești Jianu, regiunea Galați, Mărtinești, regiunea Baia Mare și Chitila — București au terminat reparațiile în vederea lucrărilor agricole de primăvară și folosesc acum timpul lucrînd la punerea în stare de bună funcționare a mașinilor și agregatelor ce vor fi utilizate în campania agricolă de vară. In regiunile Constanța și Baia Mare revizia și repararea utilajului prevăzut, au fost efectuate în proporție de peste 80 la sută. In medie, pe țară au fost pregătite pentru lucru peste 66 la sută din tractoarele planificate în producție în această primăvară, precum și un mare număr de mașini agricole.

Succesele obținute se datoresc în general măsurilor luate de către conducerile S.M.T.-urilor pentru începerea reparațiilor mai devreme ca în alți ani, reducerii numărului de reparații datorită îmbunătățirii întreținerii tractoarelor și mașinilor, precum și creșterii experienței mecanizatorilor. La executarea la timp și de bună calitate a lucrărilor o contribuție importantă o are întrecerea socialistă ce se desfășoară în prezent între tractoriști și între brigăzi.

Prin punerea în stare de funcționare a unui număr mare de tractoare și mașini, tractoriștii au început, încă din primele zile ale lunii ianuarie, acolo unde timpul a permis, diverse munci ca arături adînci, transporturi de îngrășăminte etc. Datorită acestui fapt, ei au făcut pînă acum lucrări echivalente cu mii de hectare arătură normală.

Direcția generală S.M.T. din Ministerul Agriculturii apreciază că rezultatele puteau fi mai mari, avînd în vedere condițiile de lucru îmbunătățite existente în actuala perioadă de reparații. In regiunile Bacău, Craiova și Iași volumul reparațiilor executate este sub posibilități. In S.M.T.-urile din aceste regiuni planul reparațiilor nu a fost realizat decît în proporție de 40—50 la sută.

Este necesar să se ia măsuri pentru impulsionarea lucrărilor, acolo unde acestea sînt rămase în urmă, ajutorarea stațiunilor de mașini și tractoare codașe de către cele care au terminat reparațiile, folosirea de piese recondiționate sau recuperate etc.

Trebuie de asemenea să se acorde o atenție crescîndă calității reparațiilor în scopul asigurării unei funcționări neîntrerupte a tractoarelor pe tot timpul lucrărilor agricole.

(Agerpres)

TRUFANDALE

G.A.S. Popești-Leordeni este una din unitățile agricole de stat ce aprovizionează Capitala cu legume timpurii. Zilnic, muncitorii gospodăriei trimit sute de kg de roșii, spanac, salată, ardei verde, pătrunjel, magazinelor „Gostat". In clișeu: Anica Lițoiu recoltează roșiile ce s-au copt, pentru a fi expediate la magazine.

La Casa Agronomului

Consfătuire viti-pomicolă

Timp de 7 zile, la Casa Agronomului din București va avea loc o consfătuire cu inginerii și tehnicienii de la regiuni, raioane și gospodăriile agricole colective care au sectoare viti-pomicole.

Consfătuirea a fost deschisă în ziua de 13 ianuarie a.c. de tov. Constantin Popescu, directorul Direcției pomiculturii și viticulturii din Ministerul Agriculturii, care a făcut o analiză a activității regiunilor privind realizările în sectorul viti-pomicol și sarcinile de perspectivă.

Scopul acestei consfătuiri este de a pune pe participanți la curent cu ultimele noutăți din domeniul pomiculturii și viticulturii.

Să fie urgentate stropirile de iarnă

In gospodăriile agricole de stat din regiunea București, nu sînt masive pomicole de sute de hectare și nici condiții pentru a se crea livezi de pomi pe întinderi mari. Dar, avîndu-se în vedere o valorificare mai rațională a terenurilor în pantă, s-au creat plantații de zeci de hectare cu peste 115.000 de pomi pe rod. La aceștia se adaugă și livezile tinere cu peste 132.000 de pomi. Suprafața ocupată de livezi fiind relativ mică, lucrările în livezi pot să fie efectuate repede și ușor. In această perioadă cînd volumul muncilor în cîmp este mic, lucrările în livezi trebuiau să constituie principala preocupare a unităților.

Situația primită recent la Trustul Gostat arată însă că nu în toate gospodăriile s-a acordat atenția cuvenită lucrărilor de iarnă în livezi și în special a stropirilor. Și ceea ce pare mai curios, e faptul că tocmai gospodăriile cu livezi mai mari nu s-au preocupat de loc de stropirile de iarnă. Astfel, gospodăriile Roseți, Periș, Pietroșani cu respectiv 14.000, 9.410 și 7.300 de pomi, în masiv, n-au început pînă acum stropirile, deși timpul a fost destul de favorabil acestei lucrări. Pe întregul Trust mai puțin de o treime din numărul de pomi ai gospodăriilor au fost tratați în iarnă împotriva dăunătorilor.

Rămînerea în urmă la stropirea pomilor nu are nici o motivare. Gospodăriile au posedat atît substanțele cît și aparatura necesară stropirilor.

Astfel, G.A.S. Roseți pentru cei 14.000 de pomi posedă următoarea aparatură: patru mașini de stropit porni o motopompă carosabilă, o pompă carosabilă și 30 vermorele. Cu aceste mașini putea stropi zilnic cel puțin 1.440 de pomi. Aceasta înseamnă că stropitul putea fi efectuat în maximum 10 zile. G.A.S. Pietroșani, care are trei mașini fiecare cu o normă zilnică de 900 de pomi, putea termina stropitul de iarnă în cel mult o săptămînă, iar G.A.S. Periș în mai puțin de 6 zile.

Este cazul ca aceste gospodării să treacă imediat la stropirea pomilor întrebuințînd cu capacitatea maximă, toate mașinile de care dispun. Ținînd seama că gospodăriile rămase în urmă cu stropirile pot împrumuta mașini de la cele care au terminat, stropitul poate fi terminat în numai cîteva zile.

Să grăbim stropirile de iarnă! Ele asigură producții mari și fructe de calitate.

R. V.

Combaterea unor boli și dăunători în sere și răsadnițe

Orice legumicultor priceput știe că, atît în sere cît și în răsadnițe, datorită temperaturii și umidității ridicate, se creează condiții prielnice pentru dezvoltarea unor boli și dăunători primejdioși, care dacă nu sînt distruși la timp pot provoca mari pierderi de recoltă.

In scopul prevenirii pagubelor este necesar să luăm unele măsuri, printre care o importanță deosebită prezintă **dezinfectarea solului**. Diferite boli („tăierea răsadului"), de pildă, pot fi combătute prin tratarea solului, cu 3 săptămîni înainte de însămînțare, cu diferite produse organo-mercurice (germisan praf, 50 gr la m.p., sau germisan umed, 10 gr la m.p., dizolvat în 3—4 litri de apă). Tratarea se mai poate executa și cu formalină (32 la sută), în cantitate de 2,5 kg la 100 l. apă. Operația se face cu 10 zile înainte de semănat, dîndu-se 8—10 l. la m.p. Timp de 2 zile pămîntul se acoperă cu saci sau cu prelate. In cazul cînd pămîntul din seră e infectat cu nematozi, se aplică tratamente cu cloropicrină (150 gr la m.p.).

Pămîntul infectat cu viermi sîrmă sau viermi albi, se tratează cu Lindatox pulbere, folosindu-se 15 gr la m.p.

Acolo unde sînt posibilități, e mai bine să folosim dezinfectarea cu aburi, la o temperatură apropiată de 100°, timp de 30—60 minute; în felul acesta sînt distruse toate ciupercile și bacteriile patogene, nematozii, păianjenii roșii, insectele și chiar unele virusuri.

Deosebit de importantă este și tratarea inventarului de răsadniță. Pentru tocuri, rame și diferite unelte, se pot folosi cu succes soluții de sulfat de cupru, 3—5 la sută, formalină (32 la sută) folosindu-se 3,5 kg la 100 l. apă, sau germisan umed, 0,8 la sută.

Tratarea semințelor se face cu germisan 0,3 la sută (praf) sau cu soluții de produse organo-mercurice, în concentrație de 0,25 la sută, care se aplică pe cale umedă, timp de 15 minute.

In cazul cînd se constată că în răsadniță a apărut boala numită „tăierea răsadului", plantele atacate trebuie smulse și distruse, iar locul

LA ORDINEA ZILEI

trebuie tratat cu praf de sulf, cenușă, var, sau soluție de germisan, 0,2 la sută.

Făinarea castraveților se combate prin tratarea periodică cu sulf praf, sulf muiabil (0,4 la sută) sau cu zeamă sulfocalcică (1—2%).

Pătarea brună a castraveților se combate cu zeamă sulfocalcică sau cu zeamă bordeleză 1 la sută.

Roșiile de seră trebuie ferite de mană și pătare brună prin stropiri la intervale de 7—10 zile cu zeamă bordeleză, 1 la sută. Menținerea unui regim de umiditate scăzută, prin aerisire, împiedică de asemenea dezvoltarea acestor boli.

Deosebită atenție trebuie dată în sere și răsadnițe combaterii unor dăunători foarte primejdioși. Tratamentele cu sulf praf și sulf muiabil (0,4%) sînt eficace și împotriva păianjenilor roșii. Pentru distrugerea acestora e mai bine însă să se aplice tratamente cu Ekatox (0,2 la sută) sau Folidol (0,1 la sută) însă numai cu 10—12 zile înainte de recoltare.

Păduchii de frunze se pot combate cu mare ușurință prin stropiri repetate cu Ekatox (0,1 la sută) sau Folidol (0,05 la sută).

Contra coropișnițelor se pun momeli folosindu-se următoarele rețete:

1) 10 l. apă + 400 gr arsenit de calciu + 5 kg porumb. Amestecul se fierbe;

2) Un kg de aluat de făină sau de porumb fiert, în amestec cu 50 gr fosfură de zinc;

3) tărîțe îmbibate cu soluție de arsenit de calciu (7 la sută), cu adaos de ulei (10 la sută). Aceste momeli se administrează sub formă de cocoloașe.

Șoarecii pot fi distruși cu ușurință prin folosirea momelilor făcute din diferite alimente în amestec cu 50 gr fosfură de zinc. Astfel de amestecuri otrăvitoare mai pot fi făcute din 1 kg boabe + 50 gr. pastă fosforată. Se folosesc cu succes și grăunțele otrăvite cu arsenit de sodiu (50 gr la 10 l. apă, în care se țin boabele la înmuiat timp de 24 de ore).

Pentru cîrtițe se recomandă introducerea rîmelor otrăvite cu fosfură de zinc în galerii.

Nu trebuie uitat că aplicarea combaterii chimice trebuie îmbinată cu celelalte măsuri agrotehnice pentru a se putea obține cele mai bune rezultate.

Ing. BAICU TUDOREL

A CRESCUT gospodăria colectivă

Stăteam de vorbă zilele trecute cu tovarășul Marin Pinete, președintele gospodăriei colective din Ștefănești, raionul Drăgășani, regiunea Pitești. Gospodăria aceasta a luat ființă în 1952 c-o mînă de oameni, strînși în jurul țăranului comunist Marin Pinete.

La Drăgășani, pe o colină plină de vii, se află Stațiunea experimentală hortiviticolă. Colectiviștii din Ștefănești au cerut sfatul inginerilor de acolo pentru ca pămîntul adus de ei în gospodărie să dea roade cît mai bogate.

— Avem pămînt nu prea mult, dar vrem să scoatem de pe el recolte mari, le-a spus cercetătorilor stațiunii, președintele gospodăriei colective.

Așa s-a legat prietenie trainică între colectiviști și cercetătorii de la Stațiunea experimentală hortiviticolă.

— Dumneata să le arăți cum să-și îngrijească via, iar eu am să am grijă de culturile de cereale, i-a spus inginerei Basamac, tovarășul inginer Baractaru, vicepreședintele sfatului popular raional.

Curînd colectiviștii din Ștefănești au arătat țăranilor din sectorul individual că pămîntul lucrat cu mașina, pe tarlale mari dă rod bogat. An de an gospodăria colectivă s-a întărit eocnomicește, în timp ce numărul membrilor creștea și el. La Ștefănești pămînt e puțin și rari erau țăranii muncitori care aveau 2-3 hectare.

— Nădejdea e la mărirea producției la hectar, îi dăscălea și inginerul Dumitru Negreanu, arătîndu-le cum să aplice culturilor îngrășăminte naturale și chimice.

In 1958 în via colectiviștilor de la Ștefănești a lucrat cu mare rîvnă inginera Daria Basamac. Venea de la stațiunea din Drăgășani și lucra în lotul de experiență de un hectar. Cu timpul, lotul devenise un fel de școală în care colectiviștii învățau lucruri de mare folos. Toamna, lotul

NOI OGOARE UNITE

experimental de un hectar, a dat aproape un vagon de struguri. Și pe restul de 10 hectare recolta a fost de 6.000 kg.

Veneau țăranii muncitori de prin sat și priveau via colectiviștilor și nu le venea să creadă că se poate scoate asemenea recolte. Cei mai buni propagandiști deveniseră în Ștefănești, recoltele. La grîu peste 2.000, la porumb de 2 ori pe atîta, iar la struguri aproape vagonul la hectar.

A venit toamna lui '58 și s-au împărțit veniturile. Fierbea satul. Rudele discutau între ele, adunate la casa celui care era colectivist.

— Dacă tu ai luat atîta cu două brațe de muncă, ce luam eu cu cinci? spunea cîte un țăran cu gospodărie individuală.

La începutul lui '59, s-a „rupt gheața", vorba lui Marin Pinete: în cîteva zile au intrat în gospodărie 280 de familii. Acum erau 472 de familii cu vreo 600 de hectare. In timp ce gospodăria creștea, la școlile din țară un colectivist tînăr învăța carte. Dumitru Croitoru, un flăcău harnic, fusese trimis de gospodăria colectivă să se facă inginer. Știrile sosite în gospodărie arătau că școlarul învață bine.

Mărindu-se numărul membrilor, s-a mărit și suprafața de teren, și colectiviștii s-au așternut pe muncă nu glumă. Ei au semănat anul trecut 60 de hectare cu porumb de pe care au scos 4.333 kg știuleți la ha. La sfecla de zahăr de pe 8 hectare au recoltat peste 20 de vagoane, obținînd premiul I pe regiune. La grîu au avut 2.130 kg la ha, la orz 2.700, iar la vie 6.000 kg struguri la ha. Aceste succese au făcut ca membrii gospodăriei să primească însemnate cantități de produse și sume de bani. Colectivistul Dumitru Popa, de pildă, a primit 1656 kg grîu, 3.060 kg porumb, 524 kg orz, 28 litri de ulei, 34 kg de zahăr și aproape 5000 lei în numerar.

— Acum că v-a sosit în gospodărie inginerul vostru, sper să dobîndiți și mai mari recolte, le-a spus inginera Basamac, la împărțirea veniturilor.

Ochii celor aproape o mie de oameni s-au îndreptat spre Dumitru Croitoru, inginerul agronom, feciorul unei bătrîne colectiviste.

După împărțirea veniturilor din toamna trecută, în gospodăria colectivă din Ștefănești s-au mai înscris încă 54 de familii.

A. MUȘAT

TOATĂ ATENȚIA BUNEI DESFĂȘURĂRI A ÎNVĂȚĂMÎNTULUI AGROZOOTEHNIC DE MASĂ

In lupta pentru obținerea unor producții sporite vegetale și animale, un rol important l-a avut și-l are munca pentru ridicarea continuă a nivelului cultural și profesional al oamenilor muncii din agricultură. Una din formele principale pentru acest scop îl constituie învățămîntul agrozootehnic de masă, care an de an s-a dezvoltat atît în ceea ce privește cuprinderea unui număr din ce în ce mai mare de cursanți cît și în conținut.

In acest an sînt cuprinși la cele peste 15.000 cercuri din cadrul învățămîntului agrozootehnic de masă un număr de 564.163 cursanți din unitățile agricole socialist-cooperatiste și țărani muncitori cu gospodării individuale, ceea ce reprezintă o însemnată creștere față de numărul celor care au frecventat aceste cursuri în anul trecut.

Cuprinderea unui număr mult mai mare de cursanți se datorește atenției cu care a fost privită această acțiune de către organele tehnice de la regiuni, raioane și comune și îndeosebi sprijinului acordat de organele de partid și de stat. Așa se explică faptul că în regiunea Bacău numărul cursanților a crescut cu 330 la sută față de anul trecut, în regiunea Galați cu 182 la sută, în regiunea Stalin cu 148 la sută, în regiunea Ploești cu 126 la sută.

Nu același lucru se poate spune despre regiunea Oradea, în care în acest an numărul cursanților este mai mic față de anul trecut.

Dacă în anii trecuți la multe cercuri se predau probleme generale, în acest an s-a urmărit mai mult ca lecțiile să sprijine direct procesul de producție al unităților, fiind concretizate după specificul economic și pedoclimatic în care se desfășoară procesul de muncă.

Cu toate rezultatele bune obținute pînă acum, se mai întîlnesc totuși și unele deficiențe atît în organizarea învățămîntului de masă, cuprinderea unui număr corespunzător de cursanți, orientarea lecțiilor, cît și în ceea ce privește munca de control și îndrumare permanentă. Pentru a urmări și sprijini felul cum se desfășoară învățămîntul agrozootehnic de masă, Ministerul Agriculturii a organizat un raid-anchetă în cîteva regiuni. In cele ce urmează se vor arăta unele aspecte și constatări pozitive, dar și unele deficiențe care pot și trebuie să fie grabnic remediate:

Cît mai aproape de nevoile producției

O atenție deosebită a fost acordată în acest an organizării și desfășurării învățămîntului agrozootehnic de masă în gospodăriile agricole de stat și în stațiunile de mașini și tractoare. Și e firesc acest lucru. Acestor unități le revin sarcini deosebit de importante pe tărîmul sporirii continue a producției agricole vegetale și animale și realizării unui preț de cost cît mai scăzut. Rostul învățămîntului agrozootehnic de masă este de a îmbunătăți calificarea lucrătorilor din G.A.S.-uri și S.M.T.-uri în vederea înfăptuirii acestor importante sarcini.

Cum se desfășoară învățămîntul agrozootehnic de masă în aceste unități? Să ne oprim asupra cîtorva aspecte din...

GOSPODARIILE AGRICOLE DE STAT

In cercurile organizate în cadrul gospodăriilor agricole de stat au fost cuprinși peste 42.000 mecanizatori și muncitori permanenți din sectoarele vegetal și zootehnic. Față de anii trecuți, conducerile gospodăriilor de stat, sprijinite și îndrumate de organele de partid, au acordat în acest an o atenție mult mai mare organizării învățămîntului, mobilizării unui număr mare de muncitori pentru a fi încadrați în cercuri și stabilirii unor tematici, în așa fel ca lecțiile să fie cît mai strîns legate de procesul de producție și de specificul unității respective.

La gospodăria agricolă de stat „Vasilescu Vasia" din raionul Călărași, de pildă, au fost organizate 4 cercuri la care au participat 176 de cursanți. Această gospodărie care dispune de un sector taurin și porcin mai dezvoltat a organizat 2 cercuri speciale cu muncitorii din aceste sectoare.

La gospodăria agricolă de stat Topraisar din regiunea Constanța, conducerea gospodăriei a considerat necesar să organizeze pe lîngă cele 3 cercuri (mecanizare, agrotehnic și creșterea animalelor) și un cerc în care se dezbat probleme de organizare, preț de cost, evidența primară etc. la care participă contabili de secție, magazinieri, gestionari, șefi de brigadă, adică toți acei lucrători care prin specificul muncii lor au contingență cu probleme economico-financiare.

Și în ceea ce privește alegerea temelor pentru diferitele cercuri se poate afirma că cele mai multe gospodării agricole de stat au manifestat preocupare în acest sens; temele au fost întocmite de către conducerile unităților și în multe locuri planul fiecărei lecții ce urmează a fi ținută este verificată de către inginerul șef al gospodăriei, așa cum se procedează, de pildă, la gospodăria de stat Pucheni din regiunea Ploești sau gospodăria de stat Răcăciuni din regiunea Bacău.

Dacă în privința organizării învățămîntului și a stabilirii lecțiilor a existat grija cuvenită, nu același lucru se poate spune despre desfășurarea lui în unele din unități. In regiunea Stalin, de exemplu, din 186 cercuri planificate, pînă la data de 4 ianuarie s-au deschis numai 155 de cercuri, lecția a II-a s-a ținut în 129 de cercuri, iar lecția a III-a abia în 58 de cercuri. Sînt unități, ca de pildă, gospodăria de stat Valea Călugărească (Ploești), gospodăria de stat Secueni (Bacău) sau gospodăria de stat Cincu (Stalin) unde au fost ținute numai cîte 2 lecții. Că existau posibilități ca pînă la ora actuală la cercurile agrotehnice și zootehnice să aibă loc mai multe lecții, ne-o dovedesc alte unități unde s-au ținut 4—6 lecții, ca de exemplu gospodăria de stat Agnita (Stalin), gospodăria de stat Răcăciuni (Bacău), gospodăria de stat Topraisar (Constanța) și altele.

Este necesar ca Trusturile regionale Gostat să ia de urgență măsurile cuvenite pentru ca în gospodăriile de stat unde s-au ținut lecții puține să se recupereze această rămînere în urmă prin ținerea a mai multor lecții pe săptămînă, în așa fel ca cel mai tîrziu pînă la sfîrșitul lunii februarie să se termine predarea tuturor lecțiilor planificate.

Pentru a se asigura însușirea cît mai temeinică a cunoștințelor predate la cercuri, un accent deosebit trebuie pus pe organizarea seminariilor, atît după fiecare lecție, cît mai ales la sfîrșitul perioadei de școlarizare. In această privință trebuie spus că nu toate Trusturile regionale Gostat au arătat în instrucțiunile pe care le-au trimis gospodăriilor necesitatea seminarizărilor, deși acest lucru este menționat clar în instrucțiunile trimise de minister. Dacă Trusturile regionale Gostat Constanța, București, Galați și altele au respectat această măsură, nu același lucru l-au făcut Trusturile din regiunile Stalin și Ploești. In aceste două regiuni, gospodăriile nu cunoșteau că la sfîrșitul perioadei de școlarizare trebuie să se facă seminarizarea cursanților, cu care ocazie se vor acorda și calificative de care se va ține seama la încredințarea diferitelor munci.

Pentru buna desfășurare a învățămîntului este necesar ca să existe o strînsă legătură, pe plan regional, între Trusturile Gostat și secțiile agricole, lucru care nu se face în regiunile Bacău și Stalin. De altfel, în aceste regiuni Trusturile Gostat nu cunosc nici felul cum se desfășoară învățămîntul în unitățile de stat din raza lor.

Pentru remedierea unor deficiențe în desfășurarea învățămîntului, Trusturile regionale Gostat trebuie să acorde o mai mare atenție controlului și îndrumării unităților și să analizeze periodic desfășurarea învățămîntului.

...ȘI S.M.T.-URI

In cele 242 de S.M.T.-uri existente au fost cuprinși la cursurile din acest an aproape 20.000 de tractoriști, șefi de brigadă, pontatori-alimentatori, mecanici de întreținere și agronomi de sector. Cuprinderea unui număr mare de mecanizatori se datorește preocupărilor mai accentuate din partea conducerilor unităților, sprijinului pe care acestea l-au primit de la serviciile regionale S.M.T., cît și îndrumărilor date de delegații Direcției generale S.M.T. din minister.

La întocmirea planurilor tematice, în majoritatea S.M.T.-urilor în afara lecțiilor de mecanizare s-au prevăzut și lecții cu caracter agrotehnic, ca și lecții privind probleme de economie și organizare a unităților agricole cooperatiste. De exemplu, la S.M.T. Hărman, din regiunea Stalin, din 31 lecții — 12 tratează probleme de mecanizare, 7 lecții au caracter agrotehnic, 4 lecții se ocupă de probleme de economie și 5 lecții de probleme de politică agrară. De asemenea, la S.M.T. Balaciu, regiunea București, planul de lecții cuprinde teme cu probleme ca cele menționate mai sus.

In cele mai multe S.M.T.-uri, lecțiile privind problemele de mecanizare cuprind teme concrete legate de exploatarea rațională a parcului de mașini, cunoașterea mașinilor noi, executarea reparațiilor și întreținerea tractoarelor și mașinilor agricole, probleme privind consumul rațional al carburanților și lubrifianților, organizarea muncii în cîmp, protecția muncii etc.

Pentru a asigura un conținut ridicat al lecțiilor, S.M.T.-urile au avut ca sarcină să întocmească din timp planurile tematice ale cercurilor și să le înainteze spre verificare secțiilor agricole regionale, lucru ce a fost respectat de majoritatea stațiunilor. Unele S.M.T.-uri însă, ca, de pildă, cele din regiunea Hunedoara, nici pînă la 31 decembrie 1959 nu întocmiseră planurile de școlarizare iar altele, cum sînt cele din regiunile București și Oradea, pînă la 23 decembrie 1959 nu înaintaseră planurile spre verificare. Că era necesar ca stațiunile să trimită spre verificare planurile întocmite ne-o confirmă situația din regiunea Timișoara, unde multe S.M.T.-uri au întocmit planuri superficiale, care în urma verificărilor la regiune au fost revizuite și completate cu teme specifice procesului de producție în S.M.T.

In ceea ce privește organizarea învățămîntului, trebuie spus că au dovedit o bună orientare acele S.M.T.-uri care au organizat în cadrul stațiunii mai multe cercuri. Aceasta dă posibilitate cursanților să-și însușească mai bine lecțiile predate. Bine a procedat în această privință S.M.T.-Balaciu, unde cei 110 cursanți înscriși au fost repartizați pe 5 cercuri. La S.M.T.-Hărman însă, deși sub aspectul întocmirii planului de lecții se constată o bună orientare, toți cei 134 de cursanți sînt cuprinși într-un singur cerc. E clar că în acest fel lecțiile și seminarizarea nu se pot desfășura satisfăcător.

Ca urmare a preocupării conducerilor și lectorilor, în multe stațiuni s-au ținut 6—9 lecții. Pînă la 4 ianuarie, la S.T.M.-Pogoanele, regiunea Ploești, de pildă, au fost ținute 9 lecții, la S.M.T.-Sihlea 8 lecții, iar la S.M.T.-urile Comișani și Padina din aceeași regiune cîte 6 lecții.

Unele S.M.T.-uri neglijează însă ținerea regulată a lecțiilor. La S.M.T.-urile Bărcănești, Buda și Mihăilești din regiunea Ploești, de pildă, pînă la 4 ianuarie nu se ținuseră decît cîte 3 lecții.

Pentru ca învățămîntul în cadrul S.M.T.-urilor să se desfășoare în cele mai bune condiții este de datoria secțiilor agricole regionale, și în special a serviciilor regionale S.M.T., să verifice în toate unitățile planurile de lecții, felul cum se desfășoară cursurile, ținerea la timp a lecțiilor și participarea regulată a cursanților la cercuri și să ia măsurile cuvenite pentru înlăturarea deficiențelor care se constată.

Ing. CUCU V. VICTOR
din Ministerul Agriculturii

Invățămîntul agrozootehnic de masă se desfășoară din plin și în comuna Vilsănești, raionul Curtea de Argeș. Pentru o mai bună înțelegere a lecțiilor predate medicul veterinar Grigorescu Teodor a oferit cursanților posibilitatea să cerceteze la microscop diferite preparate.

Corespondenții despre cursurile agrozootehnice

Invață să obțină recolte bogate

La cercul agrozootehnic din comuna Severinești, raionul Turnu Severin, participă peste 150 de cursanți, membri ai celor cinci întovărășiri agricole din comună, precum și o parte din membrii cooperativei agricole de producție „7 Noiembrie". Lector al acestui curs este învățătorul Petre Oană, care se străduiește să folosească un limbaj, pe înțelesul țăranilor muncitori, astfel încît aceștia să-și poată însuși cu temeinicie lecțiile predate. Pînă la 25 decembrie el predase 4 lecții.

La cercul agrozootehnic condus de învățătorul Constantin Manole, din satul Poiana, participă 100 de cursanți, dintre care o parte din satul Ercea. După predarea lecției, cursanții pun diferite întrebări legate de munca lor care dovedesc interesul deosebit pentru problemele noi ale științei și practicii agricole.

Pe tarlalele întinse fără haturi ale întovărășiților din Severinești, cursanții vor aplica învățămintele atît de prețioase pe care și le însușesc acum la cercul agrozootehnic pentru a obține an de an recolte tot mai bogate.

GH. BORONTEA

Lector bun - activitate rodnică

Printre cercurile agrozootehnice care funcționează în comunele și satele raionului Teleajen, regiunea Ploești, se numără și cercul agrozootehnic de pe lîngă gospodăria agricolă colectivă „1 Mai" din comuna Bălțești, care cuprinde 40 de cursanți.

Prin felul cum pregătește și predă lecțiile, lectorul Gh. Popescu, tehnician din cadrul secției agricole, a reușit să obțină o bună frecvență a cursanților, care acordă atenția cuvenită problemelor ce se discută în cadrul cercului.

Printre colectiviștii care sînt nelipsiți de la cursuri se numără Ștefan Nicolae, Alexandrina Voinea, Ion Nicoară, Maria Radu.

VASILE C. ENESCU

Și mătușa Catinca s-a înscris la cursurile agrozootehnice

E joi după-amiază. In sala de ședințe a gospodăriei agricole colective „Zorile vieții noi" din Cîndești, raionul Buhuși, cei peste 30 de cursanți ai cercului agrozootehnic din gospodărie, ascultă cu atenție a treia lecție predată de inginerul Constantin Călcăianu. Pe neașteptate, ușa se deschide și în prag apare colectivista Catinca Pricopie, în vîrstă de 62 de ani. Oarecum stînjenită de faptul că a întrerupt lecția, ea se oprește șovăitoare aproape de ușă, dar apoi hotărîtă îl roagă pe lector, dacă este posibil s-o primească și pe ea la cursuri.

— Cum să nu fie posibil, mătușă Catinca, i-a răspuns inginerul. După cîte știu, însă, dumneata stai la 5 kilometri distanță. Ai să poți veni în fiecare joi aici ca să asculți lecțiile?

— Cum să nu pot veni, îi răspunse ea semeață. Ba dacă mă primiți vin chiar bucuroasă să învăț și eu cîte ceva, măcar acum la bătrînețe, mai ales că învățătura e pe gratis, nu ca mai demult.

— Bine mătușica. Să știi că și eu sînt bucuros. Așadar de azi ești eleva mea. Ia te rog loc și să continuăm lecția...

De atunci în fiecare joi după masă bătrîna Catinca Pricopie se îndreaptă spre sala de ședințe a gospodăriei colective „Zorile vieții noi" unde ascultă mereu alte și alte lecții, îmbogățindu-și cunoștințele.

TACHE VASILACHE

Sute de cercuri pentru ridicarea nivelului de cunoștințe agrozootehnice a țărăncilor muncitoare au fost organizate în acest an la sate. In fotografie: un grup de cursante din Comarnic ascultînd lecția predată de învățătoarea Popescu Viorica.

LECȚII ȘI CURSANȚI

Cînd am ajuns la secția întîia a gospodăriei de stat din Piatra-Olt, lecția începuse. Lector era însuși șeful secției, maistrul agronom Lefter Nicolae. Vorbea despre: „Importanța arăturilor adînci de toamnă". In sala bine încălzită erau adunați 32 de oameni, bărbați și cîteva femei.

Lilea Marin, șeful brigăzii de mecanizare completă, își lua notițe. Muncitorii Lungu Ion și Bălan Dumitru scriau și ei de zor.

— I-am obișnuit ca la cursuri să-și ia notițe. In felul acesta prind mai bine îndrumările din lecții și le au la îndemînă pentru a le discuta după cursuri, așa cum se întîmplă de obicei, mi-a spus tov. N. Zivideanu, directorul gospodăriei.

Pînă la 31 decembrie la secția întîia s-au predat 8 lecții, la care au participat toți cei înscriși. In timpul în care lectorul își ținea cursul am băgat de seamă că aducea în sprijinul celor spuse exemple din munca lor proprie. De pildă, s-a arătat cum s-au obținut pe 31 de hectare 2.500 kg de porumb boabe la hectar, pe 70 de hectare 2360 kg grîu la hectar și pe 126 de hectare orz de toamnă, 3.000 kg la hectar.

Ingrijitorul de porci Predică Dumitru mi-a povestit cum n-avea nici un fel de tragere de inimă pentru aceste cursuri.

— Ce se mai poate învăța în meseria asta de îngrijit porcii? i-am spus într-o zi lui Ion Vlad care îngrijește de porci ca și mine. Dar Vlad era de altă părere, așa că ne-am dus. Cursul îl ținea inginerul zootehnist Haiducu Alexandru.

Cei doi îngrijitori de porci s-au hotărît ca o lună de zile să aplice la hrănirea porcilor sfaturile auzite la curs și să vadă ce rezultate obțin: Respectarea strictă a orarului de hrană, furajele concentrate să fie date la porci cu apă caldă, cîte 2—300 grame de orz prăjit în hrana purceilor, mișcare prin padoc, apoi curățenie și așternut uscat.

— Toate astea le știam noi și mai înainte, la curs însă ni s-au arătat limpede ce foloase avem aplicînd aceste reguli și rezultatele au fost cît se poate de bune. Cei 250 de purcei care la întărcare trebuiau să aibă după planificare 14 kg au ajuns la 18 și 19 kg fiecare. Acest plus de greutate a adus un beneficiu însemnat gospodăriei și nouă spor bun la salariu.

La lecțiile cercului zootehnic care se țin la gospodărie participă regulat și îngrijitoarea de păsări Maican Ruxandra. Aceasta a ajutat-o să fie fruntașă în muncă.

ION TERBESCU

Colectiviștii și întovărășiții își însușesc metodele înaintate de muncă

An de an, paralel cu dezvoltarea și consolidarea sectorului cooperatist al agriculturii, tot mai mulți colectiviști și întovărășiți participă la cursurile învățămîntului agrozootehnic de masă din dorința de a-și însuși metodele înaintate de muncă, prin aplicarea cărora obțin producții din ce în ce mai mari. Cei aproape o jumătate milion cursanți înscriși în acest an sînt și rodul preocupărilor și muncii desfășurate de organele agricole de la regiuni și raioane în organizarea învățămîntului agrozootehnic de masă.

Unele comitete executive ale sfaturilor populare raionale au căutat ca într-o unitate sau comună să organizeze mai multe cercuri, pe ramuri de producție, cu scopul de a cuprinde un număr mai mare de cursanți. Asemenea exemple întîlnim în raioanele Negru Vodă, Hîrșova, Buzău, Slatina, Balș, Costești, Agnita și multe altele.

In gospodăria colectivă „Olga Bancic" din comuna Barcea, raionul Tecuci, s-au organizat 3 cercuri cu un număr de 90 cursanți, iar pentru restul colectiviștilor s-au organizat 2 cicluri de conferințe care se țin pe brigăzi. La gospodăria colectivă „23 August" din comuna Cumpăna, raionul Negru Vodă, s-au organizat 4 cercuri la care sînt înscriși peste 170 cursanți, la cea din comuna Topraisar s-au organizat pentru cele 2 secții ale gospodăriei cîte 3 cercuri la care sînt înscriși aproape 200 colectiviști; în comuna Șercaia, raionul Făgăraș, sînt organizate cinci cercuri, două la cele 2 gospodării colective din comună, 2 la căminele culturale și 1 cerc pentru femei pe problemele de legumicultură și creșterea păsărilor.

Organele agricole din raioanele Alexandria, Roșiori, Brăila și altele, nu s-au străduit să organizeze, acolo unde existau posibilități, mai multe cercuri, să atragă un număr mai mare de cursanți. Cum poate să justifice secția agricolă a raionului Brăila faptul că în 18 gospodării colective nu a fost organizat încă un cerc? Lipsa de lectori cu care „se scuză" organele locale nu poate fi o justificare, întrucît în comunele respective există tehnicieni și cadre didactice din rețeaua școlilor elementare, iar în orașul Brăila există un centru școlar agricol de unde nu a fost solicitat nici un lector.

Conținutul lecțiilor în sprijinul creșterii producției

In comparație cu anii trecuți, cînd în cadrul lecțiilor agrozootehnice se tratau multe probleme generale și cu caracter teoretic, în acest an, datorită preocupării mai exigente a lectorilor și organelor agricole, și ca urmare a cerințelor cursanților, planurile tematice au fost mai judicios întocmite cu teme concrete, legate de specificul de producție al unității sau comunei respective.

Un exemplu pozitiv în acest sens îl oferă secția agricolă a regiunii Ploești, care pentru a veni în sprijinul lectorilor a întocmit un ghid tematic cu cele mai importante probleme legate de diferite sectoare de producție, precum și probleme de organizare a unităților agricole.

Asemenea ghiduri orientative au fost întocmite în majoritatea raioanelor, cu deosebire că în unele din ele nefiind cerute de la lectori pentru a fi verificate, aceștia nu s-au mai preocupat pentru a le adapta nevoilor unității. Așa se prezintă situația în raioanele Medgidia, Agnita, Făgăraș, Mizil, Tecuci și altele.

Ca urmare a acestui fapt la unele cercuri cursurile se țin după un plan tematic care nu corespunde scopului învățămîntului de masă și cerințelor unităților. Cîteva exemple sînt suficiente pentru a ilustra acest lucru. Astfel tov. inginer Baciu Vasile, profesor și director adjunct la Centrul agricol școlar Mizil, din cele 6 teme fixate pentru cercul cu întovărășiții din localitate, și-a prevăzut cinci teme cu caracter pur teoretic: — Căldura și aerul din sol și tipurile de sol din R.P.R.; — Mijloacele pentru influențarea căldurii din sol; — Structura solului; — Formarea solului; — Factorii vieții plantelor.

La ce poate folosi producției agricol o temă ca „Pămîntul și locul său în Univers", temă care a fost ținută la cercul agrotehnic de la căminul cultural din comuna Cîrlomănești, din raionul Tecuci (lector Irava Maria); sau teme cuprinzînd definiția și clasificarea hărților pedologice despre care a vorbit agronomul Hanghevici Valeriu, lector la cercul de la gospodăria colectivă din Călugăreni raionul Mizil?

La multe cercuri lipsesc lecții care să trateze problema porumbului pentru siloz, a organizării muncii, a prețului de cost și sarcinile izvorîte din plenara C.C. al P.M.R. din 3—5 decembrie 1959. Acest lucru dovedește superficialitatea și formalismul multor lectori care nu cunosc sau nu acordă atenția cuvenită sarcinilor izvorîte din documentele de partid și de stat cît și lipsa de control și îndrumare din partea unor cadre tehnice de la regiuni și raioane.

Acolo unde lectorii au înțeles scopul și importanța învățămîntului agrozootehnic de masă și au depus mai mult interes, au întocmit tematici cu lecții concrete, legate de nevoile producției.

Ca exemplu pozitiv în această direcție pot fi menționați ing. Popa Ion, lector la gospodăria colectivă din comuna Cincu, raionul Agnita, prof. Mușat Elena și Popa Gheorghița lectori la cercul de la căminul cultural din comuna Topoloveni, ing. Constantinescu Emil și ing. zootehnist Tătaru Liviu de la gospodăria colectivă din comuna Cumpăna, raionul Negru Vodă, și alții.

Dacă unele cadre tehnice au dat dovadă de formalism la întocmirea tematicii, altele au mers pînă acolo încît au refuzat chiar să predea lecții la cercul pentru care au primit decizii din partea sfatului popular raional. Așa este cazul tovarășului Daneș, directorul centrului școlar agricol din Tîrgșorul Nou, regiunea Ploești.

Sînt și cazuri în care unele cadre tehnice din S.M.T. și stațiuni experimentale, repartizați ca lectori la gospodării colective sau întovărășiri, nu au ținut nici o lecție: ing. Sandu Teodor de la S.M.T. Brînceni, raionul Alexandria, ing. Dionisie Vasile și Ivănescu Nic de la S.M.T. Ciorani raionul Cricov, ing. Gheorghiu Eftimia, cercetătoare la I.C.H.V. Istrița și alții.

Planurile au fost întocmite, dar pentru cine?

Din cele constatate pe teren reiese că pînă la 4 ianuarie a.c. nu toate cercurile planificate au fost deschise iar la altele s-a ținut un număr mic de lecții.

Așa se prezintă situația în regiunea Constanța, unde din cele 903 cercuri planificate, s-au deschis numai 558 cercuri, în raionul Mizil din 82 cercuri s-au deschis numai 75, iar în raionul Urziceni din 41 cercuri și-au început activitatea numai 26, iar la căminele culturale din 31 cercuri cu 930 înscriși nu s-au deschis decît 8 cercuri. Din cele 20 cercuri cu întovărășiții din raionul Codlea, s-au deschis doar 9 cercuri.

Dacă în unele unități s-au ținut 6—7 lecții cum ar fi, de exemplu, în raioanele Sibiu, Mediaș, Rupea, Cricov, la multe cercuri din raioanele Tîrnăveni, Sighișoara, Agnita, Codlea, Brăila, Ploești, Slatina, Negru Vodă, Hîrșova, Caracal, Alexandria s-au ținut pînă la 5 ianuarie doar cîte 2—3 lecții.

Această rămînere în urmă se datorește lipsei de preocupare a secțiilor agricole raionale și în special a lectorilor cum este cazul tov. Gheorghiu Ion de la stațiunea experimentală Istrița, care a ținut numai o lecție la gospodăria colectivă din comuna Găgeni, raionul Mizil, inginer Ștefan Gheorghe, profesor la centrul școlar agricol Mizil, lector la întovărășirea din Gura Vadului, Gruia Dumbravă, inginer la raionul Alexandria și alții.

Neținerea lecțiilor la termenele stabilite se datorește și slabei mobilizări a cursanților, cum este cazul la gospodăria colectivă din comuna Lipia, raionul Buzău, unde lectorul s-a prezentat de trei ori și nu a putut ține nici o lecție; la gospodăria colectivă din comuna Mogoșani, raionul Găești, la cea din comuna Chiscani, raionul Brăila.

Dacă în planurile de școlarizare pe regiuni și raioane s-a prevăzut un număr mai mare de cursanți față de anul trecut, în schimb frecvența la unele cercuri lasă mult de dorit.

In regiunea Stalin, de exemplu, din 16.572 cursanți înscriși la cercurile din G.A.C. și întovărășiri, la lecția I-a au participat numai 13.233, iar la lecțiile următoare numărul lor a scăzut și mai mult.

In raionul Tîrnăveni, la cele 21 cercuri planificate și deschise în gospodăriile colective numărul cursanților a fost la prima lecție de 616 față de 1014 cursanți înscriși, iar în raionul Sibiu deși la întovărășiri s-au deschis mai multe cercuri decît cele planificate, totuși numărul cursanților a fost mai mic la lecția I cu 643 de cursanți. In raionul Caracal din 9173 cursanți planificați la cercurile agrotehnice, au participat la prima lecție numai 7212 cursanți.

Rămînerea în urmă și neparticiparea la lecții a tuturor celor înscriși se datorește unei slabe activități de control și îndrumare din partea organelor agricole, înscrierii formale a cursanților și neasigurării condițiilor necesare pentru ținerea lecțiilor. Asemenea situații întîlnim în comuna Șercaia (raionul Făgăraș), la gospodăria colectivă din comuna Călugăreni, raionul Mizil, în comunele Maxenu, Găvănești și Sudiți din raionul Buzău.

Pentru buna organizare și desfășurare a învățămîntului un rol important îl are ținerea unei bune evidențe și analizele periodice care trebuiesc făcute la comune, raioane și regiuni.

Un exemplu pozitiv în această privință întîlnim în regiunea Ploești, unde situațiile asupra desfășurării învățămîntului se comunică de la comună la raion și apoi la regiune în scris, avînd astfel certitudinea datelor comunicate. Același lucru se poate spune și despre raionul Pitești, Costești și alte raioane.

In raionul Făgăraș, în schimb, situația se ia numai telefonic, mergîndu-se pînă acolo încît dacă la o comună sînt mai multe cercuri, fiecare lector comunică telefonic situația la raion, fără ca aceasta să fie centralizată pe comună, să fie văzută de organele locale, cum este cazul în comuna Șercaia. Chiar secția agricolă a regiunii Stalin, în evidența centralizată la 4 ianuarie, nu a cuprins situația ținerii lecțiilor în S.M.T. și la cercurile din cadrul căminelor culturale.

Este necesar ca sfaturile populare și conducerile unităților agricole socialist-cooperatiste să urmărească cu mai multă atenție desfășurarea învățămîntului agrozootehnic de masă, astfel încît acesta să se încheie pînă la sfîrșitul lunii februarie. O preocupare de seamă trebuie să fie îndreptată spre îmbunătățirea conținutului lecțiilor. In cadrul tuturor cercurilor agrozootehnice trebuie să se dezbată problemele izvorîte din plenara C.C. al P.M.R. din 3—5 decembrie 1959, cu privire la sporirea producției agricole vegetale și animale.

Ing. EMIL LEMNARU
din Ministerul Agriculturii

Dări de seamă și planuri de producție în gospodăriile agricole colective

Printre colectiviștii din Tiream

O zi friguroasă de ianuarie cum puține au fost în această iarnă. Fulgi deși de zăpadă învăluie întreaga comună Tiream, raionul Carei, deasupra căreia s-a lăsat întunericul. Un vînt aspru suflă dinspre miază-noapte. Comuna întreagă este în mișcare: colectiviștii în grupuri-grupuri se îndreaptă grăbiți spre noua clădire a căminului cultural, terminată cu vreo 4 luni în urmă. In scurt timp marea sală de festivități a devenit neîncăpătoare. Colectiviști tineri și vîrstnici, bărbați și femei ascultă darea de seamă cu privire la munca desfășurată în gospodărie în anul 1959.

— In anul care a trecut gospodăria noastră a crescut și s-a dezvoltat simțitor. Dacă cu un an în urmă gospodăria număra de-abia 75 familii cu 230 de ha, recoltele bogate pe care noi le-am obținut au reușit să convingă pe toți țăranii muncitori din comună să pășească pe același drum cu noi colectiviștii mai vechi, glăsuiește tov. Doloczki Geza președintele gospodăriei.

Darea de seamă care a fost urmărită cu viu interes de către cei prezenți. Se arată că gospodăria, datorită unei bune organizări a muncii, participării colectiviștilor la muncă, și aplicării regulilor agrotehnice înaintate, a reușit să obțină recolte bogate cum nu s-au mai pomenit prin partea locului: 2.400 kg grîu la ha, peste 2.300 kg orz la ha, 8.300 kg cînepă fuior în medie la hectar. Prin introducerea retribuției muncii și în raport cu producția obținută, s-au recoltat 4.900 kg porumb boabe la ha față de 3.500 kg planificat. Darea de seamă a analizat apoi pe larg activitatea conducerii gospodăriei în legătură cu dezvoltarea creșterii animalelor, arătîndu-se printre altele că gospodăria a obținut în medie o producție de 2174 litri lapte pe cap de vacă furajată. In cursul anului s-a dat mare atenție realizării de venituri bănești, obținîndu-se 400.000 lei la 100 ha față de 197.330 obținut în anul 1958. In cursul anului gospodăria a livrat statului 39.000 kg cereale la 100 de ha față de 17.000 kg livrate în 1958. Obținerea de recolte bogate a făcut ca în contul fiecărei zile-muncă să se repartizeze membrilor: 3,10 kg grîu, 5,5 kg porumb, 0,20 kg orz, 0,137 kg zahăr, importante cantități de furaje și 20 lei. Valoarea zilei-muncă socotită la preț de achiziții a ajuns la 35 de lei.

Darea de seamă a scos în evidență și o serie de lipsuri din activitatea gospodăriei. Cei 12 colectiviști care au luat cuvîntul au criticat cu mult simț de răspundere lipsurile semnalate.

— Noi am reușit să obținem rezultate frumoase de care ne mîndrim, pentru că este rodul muncii noastre, a spus colectivistul Haller Mihai. Dar, conducerea gospodăriei nu a făcut totul pentru realizarea în întregime a planului de producție. La floarea-soarelui s-a obținut de-abia o producție de 1.300 kg față de 1.900 cît ne-am angajat. Dacă s-ar fi dat atenție pregătirii din timp a terenului, cît și executării prașilelor la timp, s-ar fi putut obține o producție mai mare așa cum s-a obținut în 1958, adică peste 2.000 kg la ha. Consiliul de conducere nu a dat atenția cuvenită acestei probleme.

Tov. Mokk Iosif și Vidican Iustin au scos în evidență că rezultatele frumoase obținute de gospodărie au făcut ca întreaga comună să pășească pe calea marii gospodării, și au criticat conducerea gospodăriei că nu a privit cu destul spirit de răspundere dezvoltarea creșterii animalelor. Ei au arătat că producția medie de lînă pe cap de oaie a fost sub posibilități, și că nu s-a dat atenție suficientă asigurării furajelor necesare pentru vite. Fînul nu a fost recoltat la timp și nici nu a fost transportat și depozitat la timp. Nu s-a dat atenție asigurării furajelor necesare. De asemenea, de multe ori s-a simțit o proastă organizare a muncii.

Printre colectiviștii care au luat cuvîntul se numără Buciu Ioan, Uifoaluși Maria, Papferi Ștefan și alții. Ei au criticat unele lipsuri care frînează bunul mers al dezvoltării gospodăriei. Astfel în cadrul gospodăriei s-a îngăduit să funcționeze unele ateliere nerentabile. Vorbitorii au arătat apoi că sînt toate condițiile ca în cursul acestui an să fie obținute rezultate și mai frumoase, angajîndu-se că vor participa activ la întărirea și dezvoltarea continuă a gospodăriei.

Cu mult interes a fost ascultată cuvîntarea tov. inginer Makranczi Octavian șeful secției agricole a sfatului popular raional Carei, care după ce a analizat rezultatele obținute de gospodărie, a vorbit despre necesitatea îmbunătățirii activității în domeniul creșterii animalelor. El a vorbit pe larg despre însemnătatea porumbului pentru siloz, care în cursul acestui an va fi cultivat de gospodărie pe o suprafață de 140 de ha.

In încheierea adunării a luat cuvîntul tov. Bagosi Francisc, secretar al comitetului raional de partid care a felicitat călduros pe colectiviști pentru rezultatele obținute, sfătuindu-i cum să muncească pentru a obține producții sporite la toate culturile, pentru a dezvolta proprietatea obștească și a realiza venituri cît mai mari la 100 de hectare.

POP VASILE
corespondent

Au amenajat platforme de gunoi

Membrii gospodăriei colective „Horia, Cloșca și Crișan" din comuna Bogdănița, raionul Bîrlad au amenajat 2 platforme de gunoi de grajd unde au fost adunate peste 150 tone gunoi. El a fost strîns din grajdul bovinelor și din saivanul de oi.

Fruntași în această acțiune sînt V. Galer, C. Ursu și Ion Lăzărescu.

I. BOLEA
corespondent

Au redus prețul de cost

In anul care a trecut, mecanizatorii gospodăriei agricole de stat Pietroiu, raionul Fetești, au obținut rezultate deosebite în reducerea costurilor de producție planificate. Pentru producția vegetală s-au cheltuit 15.585.000 de lei în loc de 18.946.000 de lei cît era planificat. Ca urmare a producției peste plan la hectar a fost redus și prețul de cost la tona de grîu cu 6 lei sub cel planificat. Gospodăria a realizat un preț de cost mediu per tonă de 426 de lei. Au fost însă brigăzi și chiar secții care au produs kg. de grîu cu mai puțin de 40 de bani. G.A.S. Pietroiu a redus și la alte produse prețul de cost sub cel planificat. Intre acestea se numără sfecla de zahăr, carnea de porc, carnea de bovină. La carnea de porc prețul de cost planificat per tonă a fost redus cu 530 de lei, iar la cea de bovină cu 6.580 de lei. Fără a micșora cu nimic meritele G.A.S. Pietroiu trebuie însă să spunem că gospodăriei i s-au planificat costuri de producții prea mari. In ce privește carnea de vită diferența de 6.580 de lei dintre prețul de cost planificat și cel realizat ne scutește de orice comentariu.

Peste 1.600 de hantri fără reparații

Brigada de tractoare condusă de comunistul Carol Hantz de la G.A.S. Mașloc, regiunea Timișoara, și-a realizat planul anual de lucrări în proporție de sută la sută. Prin felul cum își întreține tractorul, cît și prin calitatea lucrărilor executate, șeful brigăzii constituie un exemplu pentru toți mecanizatorii. Pînă la 1 decembrie 1959, tovarășul Hantz a realizat cu tractorul său 1.610 hantri fără reparații. Tractoarele din brigada sa au realizat timpul de lucru necesar intrării lor în reparații. Datorită însă spiritului de răspundere cu care au fost întreținute, tractoarele din brigada tov. Hantz nu au avut nevoie de reparații.

Așteptăm răspuns

Adăpătorile automate de la trupul Drăghici, al G.A.S. Clucereasa, regiunea Pitești, au stat mult timp stricate. Animalele au băut apă rece din rîu și au dat în schimb o producție foarte mică de lapte pe cap de vacă furajată. Liniile decauville n-au fost folosite. Ingrijitorii au transportat furajele și gunoiul cu furcile și coșurile.

Oare vom fi martori în continuare la nepăsare și lipsă de o elementară atenție pentru condițiile de lucru ale muncitorilor și față de buna întreținere a animalelor? Așteptăm ca tovarășii ce răspund de bunul mers al treburilor gospodăriei să ne răspundă ce măsuri au luat, sau intenționează să ia, pentru a crea condiții optime de muncă îngrijitorilor, pentru sporirea și ieftinirea producției animale.

In sectorul legumicol

Printr-o mai bună organizare a muncii către recolte din ce în ce mai bogate

Gospodăria noastră colectivă se află situată la numai 6 km. de orașul Constanța, pe malul lacului Siut-Ghiol, lac cu apă dulce. Apropierea de oraș ne-a determinat ca încă de la înființarea gospodăriei să ne îndreptăm atenția spre dezvoltarea legumiculturii. Astfel, în 1951, primul an de producție al unității noastre, am cultivat cu legume o suprafață de 18 ha. Cei peste 118.000 lei încasați în acel an din valorificarea produselor legumicole ne-au convins ca în următorii ani, pe măsură ce suprafața gospodăriei a crescut, să dezvoltăm tot mai mult sectorul legumicol. Am ajuns astfel ca în 1958 să cultivăm cu legume 49 ha., din care 20 ha irigate. Trebuie arătat că în acel an am aplicat și o altă formă de organizare a muncii. Pînă în 1958 în legumicultura lucra o singură echipă specializată; din anul 1958 am trecut la organizarea unei brigăzi legumicole dotată cu personalul, atelajele și utilajul necesar acestei munci.

Rezultatele obținute de către brigada legumicolă sub această formă de organizare, au fost mai bune. Producțiile realizate la hectar au crescut. La fel și calitatea produselor. In 1958 au fost valorificate, prin vînzare către stat și pe piață, legume în valoare de 623.736 lei. Pentru zilele-muncă s-au repartizat membrilor colectiviști peste 48.400 kg. de varză, roșii, cartofi etc.

In anul 1958, datorită rezultatelor bune obținute în sectorul legumicol, valoarea zilei-muncă la gospodăria noastră s-a ridicat, reușindu-se ca pe lîngă produse în natură să se împartă la ziua-muncă cîte 10 lei.

Pentru ca gospodăria noastră să poată obține rezultate și mai frumoase în toate sectoarele de activitate, și îndeosebi în cel legumicol, începînd cu anul 1959, s-a trecut la o formă de organizare mai avansată și anume la brigada complexă. Din cele 6 brigăzi cu 26 de echipe, cîte existau în 1958, în anul trecut au fost organizate două brigăzi complexe, fiecare cu cîte 5 echipe, din care una legumicolă. Echipa legumicolă din cadrul brigăzii complexe a fost formată din 30 de membri și un șef de echipă, nescos din producție. Echipa a fost împărțită în grupe mici de cîte 3—5 brațe de muncă. Fiecare echipă a avut în primire cîte 22 ha de teren irigat, deci în total 44 de ha. Ca mijloc de producție echipele legumicole au dispus de cîte 3 atelaje pentru lucrările de pregătirea terenului, ca, grăpat, cultivat, rărițat etc., arătura principală fiind executată cu tractoarele de către S.M.T. Atelajele au fost folosite de asemenea, pentru transportul bălegarului, al pămîntului de țelină și al produselor recoltate. Pe lîngă căruțe, echipa a dispus și de un camion hipo.

In 1959 suprafața răsadnițelor pentru producerea de răsaduri și pentru repicat a fost de 2.000 m.p., adică cîte 1.000 m.p. de fiecare echipă.

In afară de grădina de legume irigată, care a fost lucrată exclusiv de către cele 2 echipe legumicole, brigada complexă a mai avut la cîmp, în uscat, în cadrul echipelor de cîmp și a celei pomi-viticole, încă 14 ha cu roșii, 4 ha cu ceapă și 4 ha cu arpagic. Suprafața totală a culturilor de legume a fost deci în 1959 de 66 de ha. Pentru a ne putea da seama de rezultatele obținute la cultura legumelor în noua formă de organizare a muncii, vom da mai jos suprafețele și producțiile obținute în anul 1959 la principalele culturi.

Sîmbăta trecută s-au încheiat la Casa Agronomului din București lucrările consfătuirii cu legumicultorii, organizată de Ministerul Agriculturii. Cu acest prilej au fost dezbătute probleme legate de dezvoltarea și rentabilizarea culturii legumelor, îndeosebi în gospodăriile colective din jurul centrelor populate, de introducerea tehnicii noi în această ramură a agriculturii, de valorificarea corespunzătoare a legumelor și altele.

La consfătuire au prezentat referate brigadieri și ingineri din gospodăriile agricole colective, specialiști din Institutul de cercetări hortiviticole, I.C.A.R., Centrul experimental de îngrășăminte bacteriene, din Ministerul Agriculturii și alte instituții. Pentru a împărtăși cititorilor noștri din bogata experiență a fruntașilor în legumicultură, vom publica începînd cu numărul acesta, o parte din referatele expuse la consfătuire, precum și unele articole legate de problemele dezvoltării sectorului legumicol.

FELUL CULTURII	SUPRAFAȚA în ha	PRODUCȚIA MEDIE KG/HA PE GOSPODĂRIE	DIN CARE: BRIG I	DIN CARE: BRIG II
CULTURI IRIGATE				
ROȘII	3	21 385	22.220	20.550
ARDEI	4	21 695	20.965	22.426
GOGOȘARI	4	11.219	13.350	9.088
VINETE	3	12.615	12.930	12.300
CARTOFI	12	14 157	13.500	14.814
CULTURI LA USCAT				
ROȘII	14	15.451	14.435	16.467
CEAPĂ	4	11 347	11 763	10.931
ARPAGIC	4	7.968	6.511	9.425

Deși terenul și condițiile climaterice au fost identice la cele două brigăzi, se observă totuși o diferență de producție la ha aproape la toate culturile. Acest lucru se datorește modului în care au fost executate lucrările de pregătire a solului, îngrășămintelor aplicate răsadului, lucrărilor de întreținere etc. Aplicarea diferențiată de către grupe a complexului de lucrări a dus în mod cert la obținerea de rezultate diferite. Acolo unde s-au respectat regulile agrotehnice realizările au fost mai bune. In timpul muncilor au luat naștere întreceri între brigăzi, echipe și chiar între grupe de colectiviști. Intrecerile dintre echipele legumicole ale celor două brigăzi complexe, echipele de cîmp, și cea pomi-viticolă, au durat în tot cursul anului, obiectul principal fiind obținerea unor producții mari și de calitate. Datorită acestui fapt, în 1959, de pe suprafața de 66 de ha grădină de legume, din care 12 ha cultivate cu cartofi timpurii și semi-timpurii, s-a obținut o producție de 758.000 kg. Din valorificarea produselor pe bază de contract și pe piață, a rezultat un venit bănesc de 795.553 lei, în afară de cele 105.582 de kg. de zarzavaturi împărțite colectiviștilor pentru zilele-muncă efectuate.

In ce privește valorificarea produselor, experiența anului trecut ne-a dovedit că vînzarea legumelor către întreprinderile și organizațiile comerciale de stat este mult mai avantajoasă decît valorificarea pe piața liberă, atît în ce privește prețul cît și datorită evitării riscului de stricare a produselor.

Realizările obținute în sectorul legumicol se datoresc în bună măsură și faptului că în anul trecut noi am aplicat sistemul de retribuire a muncii pe grupe și după producția obținută. Evidența muncii și a producției a fost ținută zilnic de către șeful de echipă în timpul lucrărilor de plantare și întreținere; în perioada recoltării acesta a fost ajutat în ținerea evidenței producției, pe grupe mici, de către șeful de depozit care primea marfa de pe teren și o expedia beneficiarului. Prin organizarea muncii în brigăzi complexe cu echipe legumicole permanente, s-au eliminat definitiv timpii morți: colectiviștii și-au cunoscut de la început locul de muncă, brigadierul avînd totodată posibilitatea de a folosi la nevoie disponibilul de brațe de muncă.

Datorită îmbunătățirii muncii din cadrul echipelor din brigada complexă, și în special datorită acordului pe grupe aplicat în 1959, s-a putut ajunge la rezultatele amintite mai sus, realizîndu-se și depășindu-se producțiile planificate la majoritatea culturilor. Drept urmare, o serie de colectiviști, membri ai echipelor legumicole, primesc însemnate sume de bani drept plată suplimentară pentru depășirea producției. Astfel, colectivistul Pandele Ianule primește 933 de lei, Cosma Vasile, 415 lei, Barbu Traian 317 lei etc.

Aplicarea retribuției suplimentare va fi în viitor pentru colectiviști un imbold și mai puternic pentru obținerea de producții mari. Bazați pe experiența și rezultatele obținute în 1959, ne-am propus în planul de producție pe 1960 să mărim suprafața de grădină pînă la 100 de ha, din care 80 de ha irigate, iar cea a răsadnițelor pînă la 4.000 de m.p. In felul acesta legumicultura va deveni pentru gospodăria noastră una din principalele surse de venituri bănești.

TUDOR CULEȚU
brigadier la gospodăria colectivă „Olga Bancic" din Palazu Mare, regiunea Constanța

La gospodăria colectivă din comuna Comana, regiunea Constanța, au fost dezvoltate mult în ultima vreme fermele de animale. In fotografie: un aspect de la crescătoria de porci a acestei gospodării.

Foto: AGERPRES

Pentru o producție sporită de ouă și carne de pasăre

Camera-incubator — o metodă practică și economică

In primăvara anului trecut, un grup de colectiviști din regiunea Galați, a avut prilejul să viziteze R.S.S. Moldovenească. Pe lîngă alte probleme ei s-au interesat de experiența colhozurilor din raionul Vulcănești în creșterea păsărilor și în mod deosebit de folosirea metodei cameră incubator pentru scoaterea puilor. O dată întorși acasă, colectiviștii sprijiniți de organele de partid și de stat, regionale și raionale au pus în practică această metodă, obținînd rezultate foarte bune.

In articolul de față vom vorbi despre experiența dobîndită în această direcție de unele gospodării agricole colective din regiunea Galați. Modul în care colectiviștii au amenajat aceste camere incubator nu este prea complicat și nu implică cheltuieli mari. Iată pe scurt cum trebuie procedat.

Intr-o cameră cu pardoseală din scîndură, cărămidă sau ciment, prevăzută cu o sobă oarbă, se construiește un stelaj din scîndură pentru susținerea sitelor cu ouă în 3—4 etaje. Primul etaj se construiește la înălțimea de un metru de la pardoseală. Aerisirea camerei se face printr-un sistem de ventilație cu 2—4 orificii reglabile, dintre care unele sînt dispuse în tavan pentru scoaterea aerului viciat, iar altele, așezate deasupra pardoselii pentru pătrunderea aerului curat în cameră. In vederea menținerii unei temperaturi constante, ferestrele trebuie să fie ermetic închise, iar ușa de acces în camera incubator, dublă, cu deschiderea într-o altă încăpere anexă. Camera anexă este folosită la rîndul ei, pe de o parte la întoarcerea și răcirea ouălor, iar pe de alta, la depozitarea și verificarea ouălor înainte de a fi introduse la incubație. In medie, capacitatea unei camere incubator variază între 5—10.000 ouă pe serie.

Pentru buna dezvoltare a embrionului, temperatura în cameră se menține pe tot timpul procesului de incubație în jurul a 38° C, cu variații de cîteva linii în plus sau în minus. Spre a se asigura încălzirea uniformă a camerei incubator, la gospodăria colectivă „11 Iunie" din comuna Pechea, raionul Galați, la soba oarbă au fost introduse niște țevi cu gurile de deschidere în interiorul camerei. Cu ajutorul acestora, colectivistele Domnica Gavrilă și Toma Ruxandra au putut regla temperatura în tot timpul lucrului. Incălzirea camerei s-a făcut cu coceni de porumb, paie, bețe de floarea-soarelui, crengi etc. Controlul temperaturii la nivelul ouălor a fost executat cu termometre de cameră sau cu termometre speciale cu cot. Inregistrarea temperaturii s-a făcut de 6 ori pe zi.

Pentru menținerea unei umidități normale în camera incubator, între sobă și stelajele cu ouă se așează de regulă, pe un schelet de lemn, un paravan din pînză de sac, care se udă periodic cu apă. In același scop se stropește pardoseala cu apă sau se pun pe jos saci înmuiați cu apă sau tăvițe cu apă. Umiditatea este normală atunci cînd ferăstruicile din peretele camerei incubator sînt ușor aburite.

In scopul evitării lipirii embrionului de coajă se recomandă întoarcerea și aerisirea ouălor din 8 în 8 ore, începînd din prima zi pînă în a 18-a zi de incubație, știindu-se că de aici înainte puii încep să iasă din ouă. Pentru a preveni îmbolnăvirea puilor, după fiecare serie se va proceda la dezinfecția camerei și a întregului inventar, potrivit indicațiilor date de personalul sanitar-veterinar.

REZULTATE CONVINGATOARE

Cu toate că metoda cameră incubator a fost introdusă anul trecut pentru prima dată în practica gospodăriilor colective din regiunea Galați, rezultatele obținute pînă în prezent sînt dintre cele mai bune. Bunăoară, gospodăria colectivă „11 Iunie" din comuna Pechea, raionul Galați, a reușit să scoată anul trecut prin folosirea acestei metode, un număr de peste 3000 de pui de o zi, cu un procent de ecloziune de peste 75 la sută față de ouăle introduse.

De asemenea în gospodăriile colective „Progresul" din comuna Vădeni și „Elena Pavel" din comuna Romanu, raionul Brăila, unde s-a aplicat metoda cameră incubator, au fost scoși cîte 1.869 și 3.013 pui cu un procent de ecloziune de peste 80 la sută.

Convinși de rezultatele bune obținute, numeroși colectiviști din regiunea Galați au hotărît să extindă în acest an metoda cameră incubator pe scară și mai largă. De pildă, numai gospodăriile colective din raionul Brăila vor amenaja 14 camere incubator cu o capacitate totală de peste 120.000 ouă pe serie. De asemenea, în gospodăriile colective din raionul Tecuci se vor amenaja 10 asemenea camere incubator, iar în raionul Călmățui 6. O mare extindere va lua aplicarea acestei metode și în cadrul gospodăriilor colective din raioanele Bujor, Berești și Galați. Bunăoară, gospodăria colectivă „11 Iunie" din comuna Pechea, prin folosirea acestei metode va scoate în acest an un număr de circa 11.000 de pui, cu de peste 3 ori mai mult față de cel realizat în 1959.

In perioada de față se execută cu sprijinul organelor zootehnice instructajul teoretic și practic al colectiviștilor unde este prevăzută introducerea metodei cameră incubator. Pentru extinderea acestei metode pe scară mai largă, este bine ca organele de stat și agricole din regiunile învecinate să organizeze schimburi de experiență și vizite la colectiviștii din regiunea Galați.

Folosind în practică această metodă simplă și rentabilă, gospodăriile colective au posibilitatea să scoată în termen scurt și fără cheltuieli mari un număr mare de pui reușind astfel să dezvolte tot mai mult ramura creșterii păsărilor și să obțină venituri însemnate din sectorul avicol.

TRAIAN BILBIIE

Exploatînd rațional mașinile și utilajul agricol

Au sporit productivitatea muncii cu aproape 20 la sută

In sectorul vegetal sînt numeroase mijloace de creștere a productivității sociale a muncii. Printre acestea se numără extinderea mecanizării la unele lucrări agricole planificate să se execute manual, mărirea vitezei de lucru a tractoarelor, prelungirea duratei de exploatarea mașinilor, folosirea întregii capacități a acestora și recondiționarea pieselor. Astăzi devine tot mai evidentă preocuparea multor gospodării agricole de stat pentru creșterea productivității muncii. Luînd trei gospodării din regiuni diferite, ca, de pildă, Cipău, Pietroșani și Dunărea, situate, în ordine, în regiunile Cluj, București și Galați, vedem că muncitorii și tehnicienii fiecăreia au contribuit pe diferite căi la creșterea productivității muncii și, în consecință, la scăderea prețului de cost și mărirea beneficiilor.

Gospodăria din regiunea Cluj a redus prețul de cost al hantrului cu aproape 25 la sută sub cel planificat. Se înțelege că aceasta a dus la reducerea cheltuielilor planificate pentru lucrările mecanice și deci la obținerea unor produse vegetale ieftine. Cum au reușit mecanizatorii de la G. A. S. Cipău să realizeze hantrul cu 60,50 de lei? Prin exploatarea rațională și folosirea întregii capacități de lucru a tractoarelor. In 11 luni ei au îndeplinit planul anual de hantri pentru 1959 în proporție de 180 la sută. Respectînd normativul de îngrijiri tehnice, mecanizatorii din Cipău au prelungit viața pieselor de schimb, au redus cu 20 la sută consumul de motorină și ulei și, prin înlăturarea defecțiunilor ocazionale, au eliminat timpii morți. Totodată, mecanizatorii au sporit timpul de lucru în cîmp prin diferite îmbunătățiri aduse mașinilor. Astfel, prin înlocuirea resortului din capătul superior al tijei filtrului cu un altul mai puternic s-a împiedicat trecerea carburantului nefiltrat la diuze, prelungindu-se în acest mod durata de funcționare a pieselor respective. Deoarece în timpul arăturilor, furtunele de cauciuc de la dispozitivul hidraulic al tractorului UTOS nu rezistau la sarcini, plesnind, ele au fost înlocuite cu conducte metalice de 10—12 mm. diametru. In atelierul mecanic al gospodăriei se lucrează lagărele de bielă la un dispozitiv montat la strungul „Iosif Ranghet" și se etalonează pompele de injecție la un dispozitiv manual creat de mecanicul șef Larg Ion. Și aceste realizări au contribuit la micșorarea cu 25 la sută al prețului de cost al hantrului.

La gospodăria agricolă de stat Pietroșani, colectivul de macanizatori, în frunte cu Tena Gh., a mărit productivitatea muncii prin sporirea vitezei de lucru a mașinilor și recoltarea cu mijloace mecanizate a florii-soarelui și sfeclei de zahăr. Pînă în 1959, ambele culturi s-au recoltat manual. Prin sporirea vitezei de lucru, mecanizatorii de la G.A.S. Pietroșani au mărit de două ori randamentul mașinei de semănat porumb „Victoria". La această mărire a randamentului mașinii s-a ajuns prin manevrarea brăzdarelor și marcatoarelor de la maneta de comandă a pompei hidraulice a tractoarelor UTOS-26 și UTOS-27. Noul sistem de manevrare reduce timpii morți pe care-i provocau întoarcerile de la capetele locului de semănat. Totodată deplasarea mașinii se face ușor, repede și fără pericolul de a se strica vreo piesă. In același timp, se îmbunătățește calitatea semănăturii prin faptul că perioada de lucru se reduce pe jumătate, iar adîncimea de semănat este mai uniformă.

Pînă în 1959, pentru recoltarea florii-soarelui, care se făcea manual se cheltuiau 20 de zile-om la ha. La cheltuielile necesitate de recoltare se adăugau cele făcute pentru transport și treierat. In 1959, recoltarea s-a făcut mecanizat cu combinele de cereale C1 la care s-a adăugat încă un dispozitiv de secerat capitulele. Prin mecanizarea recoltării se reduc cu 20 la sută cheltuielile aferente culturii.

In vederea ușurării recoltării rădăcinoaselor se procedează la dizlocarea acestora cu pluguri modificate. La gospodăria din Pietroșani, dizlocarea se face cu plugurile suspendate, fără cormană, la adîncimea culturii respective. Tot cu plugul, dar într-un alt fel, recoltează rădăcinoasele G.A.S. Dunărea. Această unitate a fixat un dispozitiv de rama plugului care scormonește și afînează terenul, la 20—25 de cm, dizlocînd astfel rădăcinile. Muncitorii merg în urma plugului strîngîndu-le și curățindu-le. Prin recoltarea cu plugul modificat, G.A.S. Dunărea economisește la recoltarea morcovilor, a păstîrnacului și celorlalte rădăcinoase legumicole sute de zile-om, reducînd cu 15—20 la sută cheltuielile pe care baremurile le fixează pentru aceste culturi.

La G.A.S. Pietroșani, micile modificări introduse în exploatarea mașinilor agricole, uneltelor etc., au mărit productivitatea muncii pe cap de muncitor cu 17 la sută. Numai în sectorul vegetal productivitatea muncii vii a crescut anul tecut la 19 la sută. O creștere similară a productivității muncii vii s-a înregistrat și în gospodăriile agricole Cipău și Dunărea.

Folosind spiritul inventiv al muncitorilor săi, precum și marile posibilități de organizare mai productivă a muncii, de extindere a mecanizării, gospodăriile despre care am vorbit aici au încă mari rezerve de sporire a productivității muncii.

VIRGIL RIZESCU

Cînd nu respecți indicațiile tehnice

Gospodăria agricolă de stat Albești din regiunea Suceava, a obținut la grîu cu 200 de kg la hectar mai puțin decît producția planificată. Prețul de cost a fost depășit cu 7 lei la tonă. Nerealizarea planului se datorește și faptului că în campania de recoltare nu s-au respectat indicațiile date de Departamentul Gostat cu privire la deschiderea drumului în lan de către brigăzile de cîmp sau de combina S. 4. La G.A.S. Albești, mecanizatorii au intrat direct cu combinele C-1 în lan, călcînd o mare suprafață și contribuind, în acest fel, la mărirea risipei și a pierderilor de grîu.

Economii în valoare de peste 1.500.000 de lei

Prin depășirea producției de grîu planificate și prin realizarea sarcinilor de plan la celelalte culturi în proporție de 105 la sută, G.A.S. Cocargeaua-Deleni a redus cheltuielile de producție pe unitate de produs cu 11 la sută față de plan, obținînd economii în valoare de peste 1.500.000 de lei și un beneficiu de aproape un sfert de milion.

DIN UNIUNEA SOVIETICĂ

Un mulgător la 100 de vaci

— Corespondență specială de B. Litvak pentru ziarul „Agricultura nouă" —

Sovhozul „Vişnevski" este situat în stepă. Principala lui ramură de producție este viticultura. Aici se dezvoltă cu succes şi alte ramuri, îndeosebi creşterea animalelor.

Nu de mult, un grup de inovatori din sovhoz, agronomul Iuri Gorenici, inginerul Evgheni Grigoriev şi zootehnistul Valentin Voițehov, au introdus cei dintîi în țară mulsul mecanic în doi timpi al vacilor. Productivitatea muncii a crescut de 7-8 ori în comparație cu mulsul manual şi de 3-4 ori față de mulsul electric obişnuit. Acum un singur mulgător poate mulge o sută de vaci.

Platforma de muls e amenajată simplu şi comod. Ea are înfățişarea unui mic şopron, ca acelea de la ariile de treier. Pentru ca mulgătorul să poată lucra mai comod, prin mijlocul platformei trece un şanț adînc de aproape un metru şi lat pînă la 1,5 metri. In dreapta şi în stînga şanțului se instalează două rînduri de iesle, fiecare cu cîte zece compartimente. Pe platformă vin douăzeci de vaci, cîte zece de fiecare parte. Vacile nu trebuie aduse şi nici nu trebuie legate. Ele vin la muls singure şi se postează în poziția necesară. Explicația e simplă: pe platforma de muls ele primesc nutrețuri concentrate.

Vacile sînt mulse de doi mecanizatori. Unul din ei spală ugerele vacilor cu un duş de mînă, iar celălalt pune paharele de muls. După aceea, mulgătorului nu-i mai rămîne decît să supravegheze agregatul în timpul funcționării acestuia. Mulsul durează 4—6 minute. Vacile mulse ies în curte şi altele le iau locul. Toată operația durează cel mult 9-10 minute. Pe o platformă pot fi mulse într-o oră şi jumătate 180 de vaci.

Pe platformă este folosit un agregat de muls în trei timpi, transformat în agregat în doi timpi. Pentru aceasta trebuie să se monteze în locul clapetei colectorului o placă rotundă de aluminiu, groasă de 1,5 milimetri. Pompa pneumatică este pusă în mişcare nu de un electromotor, ci de un motor cu benzină. Aceasta înseamnă că vacile pot fi mulse cu maşina şi pe păşune, unde nu sînt linii electrice, cum şi în gospodăriile încă neelectrificate.

Experiența mulsului în doi timpi din acest sovhoz a dovedit uriaşele lui avantaje, arătînd totodată că el nu dăunează cu nimic animalelor.

La ferma unde se aplică mulsul cu maşina s-a renunțat la serviciile a 13 mulgătoare. Funcțiile lor sînt îndeplinite acum de mecanizatori. Au apărut profesii noi, acelea de tractorist-mulgător şi de mecanizator-mulgător. Mai înainte, de pildă, Vasili Lupa transporta după muls laptele la secția de separare. Acum mulge el singur vacile şi transportă laptele cu tractorul. Are de lucru toată ziua şi cîştigul lui a crescut considerabil. Dintre mulgătoarele care deserveau înainte acea parte a vacilor care erau mulse cu maşina au mai rămas doar trei: una spală vasele, iar celelalte două mulg manual vacile care au fătat de curînd. Prin mecanizarea alimentării cu apă s-a renunțat, de asemenea, la serviciile a trei îngrijitori. Toți aceştia lucrează în alte sectoare ale producției.

Deocamdată, numai jumătate din vaci sînt mulse cu maşina. In curînd, însă, noua metodă va fi aplicată în toată gospodăria.

In prezent, inovatorii sovhozului sînt preocupați de mecanizarea lucrărilor de la ferma de porci şi de la cea de păsări.

Noul club al colhozului „17 Septembrie" din raionul Nesvijki

Grîul colhoznicului Krivoşein

Acum aproape un sfert de veac, colhoznicul Fedor Vasilievici Krivoşein a descoperit pe micul lot de păşune a colhozului, printre spicele de grîu firave cărora nu le prieşte pămîntul rece al Iakuției, un spic frumos, cu boabe mari, de culoare roşcată. Krivoşein a cules aceste boabe şi le-a însămînțat.

Şi iată că acest om simplu, îndrăgostit de pămînt, a obținut din grăunțele spicului descoperit de el un soi de grîu care se adapta foarte bine la condițiile aspre ale climei din Iakuția. Acest nou soi de grîu a dat o recoltă foarte înaltă în comparație cu cele existente în această regiune. In momentul de față, acest soi, denumit „Victoria" este cultivat pe aproape o treime din loturile care în republica autonomă Iakuția sînt destinate cultivării grîului. Krivoşein a primit dreptul de a se considera autorul minunatului grîu, care are o serie de calități de valoare printre care şi aceea de înaltă productivitate în condițiile Extremului Nord, pe pămînturile din zona frigului polar.

—★★★—

Noi lucrări ale agrofizicienilor sovietici

Afară e ger, zăpada are o coajă groasă de gheață şi vîntul vîjîie zgomotos. Aici însă, în sera spațioasă, este ca în toiul verii: „Soarele" artificial luminează puternic şi la razele sale se coc castraveții, roşiile, salata, ridichile...

Ne aflăm la una din serele experimentale de pe lîngă Institutul agrofizic de cercetări ştiințifice din Leningrad. Sera nu este asemănătoare cu cele de pe la noi. Ea nu are acoperişul de sticlă, lumina zilei nu pătrunde aici niciodată. Ea este luminată numai de becuri electrice.

Lucrători de la Institutul agrofizic au stabilit că atunci cînd becurile electrice înlocuiesc cu totul lumina soarelui, culturile respective cresc de două ori mai repede decît în serele obişnuite. De pildă, roşiile dau o recoltă în 60 de zile, castraveții în 35—40 de zile. Asta dovedeşte că datorită luminii artificiale se pot obține cîteva recolte de legume pe an. In prezent se şi cultivă cu succes legume la lumina electrică, în colhozul „Lenin" aproape de Leningrad, la combinatul de sere şi în alte cîteva gospodării agricole.

Institutul agrofizic din Leningrad desfăşoară, de asemenea, o mare activitate în domeniul folosirii cuceririlor fizicii în agricultură. Astfel, un grup de colaboratori a creat un dispozitiv semiconductor, care permite să se ştie din timp dacă va veni îngheţul.

Institutul a prelucrat o serie de utilaje agricole eficace care folosesc la culturile agricole din nord.

Urări de bine de la „cele 9 lan"

Ne amintim cu toții de brigada „celor 9 orhidee", a celor 9 inimoase fete, care în luna august a anului 1958 au venit din îndepărtata Chină pentru a ne vizita țara. Intoarse în patria lor „cele 9 lan" nu au uitat prietenia şi ospitalitatea poporului romîn. De aceea, cu ocazia anului nou ele au trimis oamenilor muncii din patria noastră cele mai calde urări de prosperitate şi fericire. „Urăm din inimă poporului romîn să obțină succese şi mai strălucite în noul an, sub conducerea înțeleaptă a Partidului Muncitoresc Romîn" scriu ele într-o scrisoare sosită zilele trecute la redacția ziarului nostru. De asemenea, în scrisoare, cele nouă „orhidee" ne vorbesc despre succesele însemnate dobîndite de oamenii muncii din China, conduşi şi îndrumați de Partidul Comunist Chinez, în lupta pentru îndeplinirea înainte de termen a celui de al doilea plan cincinal. In privința activității pe care o duc în prezent „cele nouă lan", aflăm din scrisoare că ele lucrează la ferma zootehnică a comunei populare Siaotansan, raionul Cian pin.

Adenauer a prezentat în Berlinul occidental un plan provocator

Zilele trecute, cancelarul Germaniei occidentale, Konrad Adenauer, a vizitat Berlinul occidental. Cu acest prilej, K. Adenauer a făcut declarații care au confirmat că el nu a făcut această vizită în scopuri paşnice. Scopul vizitei a fost acela de a proclama în acest oraş — aflat pe teritoriul R.D. Germane — un program provocator de menținere a „războiului rece" şi de continuare a politicii de pe „poziții de forță".

Adenauer a cerut, în declarațiile sale, o participare mai activă a Berlinului occidental la cursa înarmărilor desfăşurată de cercurile guvernante de la Bonn. El s-a pronunțat, de asemenea, pentru accelerarea înarmării Bundeswehrului cu arma atomică tactică.

Aşa după cum arată agenția de presă A.D.N., Adenauer şi Brandt, primarul Berlinului occidental, au discutat problema Berlinului în scopul elaborării unei poziții comune în această problemă. Aşa cum a reieşit din declarațiile lor, s-a putut constata că ei s-au înțeles asupra unei acțiuni comune, pentru a împiedica o rezolvare rezonabilă a problemei Berlinului.

Orice om cinstit şi cu mintea întreagă, se întreabă pe bună dreptate: ce urmăresc Adenauer şi stăpînii săi prin împiedicarea rezolvării problemei germane?

Răspunsul la această întrebare a fost dat de curînd, de către manifestările fasciste şi revanşarde care au avut loc în Germania occidentală şi în Berlinul de Vest sub oblăduirea autorităților polițieneşti. Se urmăreşte întoarcerea teroarei negre a fascismului, stîrnirea unui nou război în lume. Forțele negre ale fascismului nu-şi vor putea ajunge însă țelul urmărit. Împotriva manifestărilor fasciste ce au avut loc de curînd în Germania occidentală protestează sute de milioane de oameni. In Olanda şi Belgia, în Danemarca şi Grecia, în Franța şi Anglia, în Suedia şi Norvegia, în țările socialiste, în întreaga lume, oamenii iubitori de pace înfierează cu toată puterea acțiunile fasciste din R.F.G. Opinia publică mondială învinuieşte guvernul de la Bonn pentru acțiunile fasciste ce au avut loc şi cere dizolvarea tuturor organizațiilor fasciste şi neofasciste din Germania occidentală.

„Nici un fel de colaborare cu generalii fascişti!" „Afară cu fasciştii!" au strigat manifestanții din Danemarca în fața ambasadei Bonnului.

Incercările cercurilor reacționare de a menține încordarea în relațiile internaționale vor da greş. Popoarele n-au uitat şi nu vor uita niciodată suferințele pricinuite de fascism. Marşul forțelor negre ale fascismului va fi barat!

Întîlnirea tineretului şi studenților din țările regiunii Balcanilor şi Mării Adriatice

Intre 30 ianuarie şi 4 februarie, va avea loc, în Bucureşti, întîlnirea tineretului şi studenților din țările regiunii Balcanilor şi Mării Adriatice.

Inițiată în urma propunerii făcute de către U.T.M. şi U.A.S.R., întîlnirea aceasta va contribui la întărirea colaborării şi prieteniei dintre tinerii din țările balcano-adriatice.

Au fost invitați să participe la întîlnire reprezentanți ai tuturor organizațiilor de tineret şi studenți din țările balcano-adriatice, indiferent de concepțiile lor politice, filozofice, religioase, precum şi ai altor organizații care se interesează de problemele tineretului şi studenților. De asemenea, au fost invitate, cu titlu de observator, unele organizații internaționale de tineret şi studenți. S-a căzut de acord, de asemenea, să fie invitate ca oaspete de onoare şi unele personalități de seamă din țările acestei regiuni.

In vederea participării la această întîlnire, diferite organizații de tineret şi-au trimis adeziunea lor. Printre acestea se află Uniunea Tineretului Muncii din R. P. Albania, Uniunea Tineretului Comunist Dimitrovist din R. P. Bulgaria, Organizația Tineretului Democrat Unit din Cipru, Organizația Studenților ciprioți cu sediul la Londra, Organizația de Tineret a Partidului Liberal, Organizația de Tineret a Partidului E.D.A. şi Secția de tineret a Mişcării pentru destinderea balcanică din Grecia. Şi-au mai trimis adeziunea Mişcarea Tineretului Socialist Italian, Federația Tineretului Comunist Italian, Uniunea Tineretului Popular din R.P.F. Iugoslavia, Uniunea Tineretului Muncitor şi Uniunea Asociațiilor Studenților din R.P.R. şi altele.

Intîlnirea reprezentanților organizațiilor de tineret din țările balcano-adriatice constituie un mijloc important de apropiere în vederea unei bune înțelegeri de vecinătate, pentru dezvoltarea legăturilor de prietenie şi culturale, pentru întărirea păcii în această parte a lumii.

Activitatea sportivă în satele din regiunea Cluj

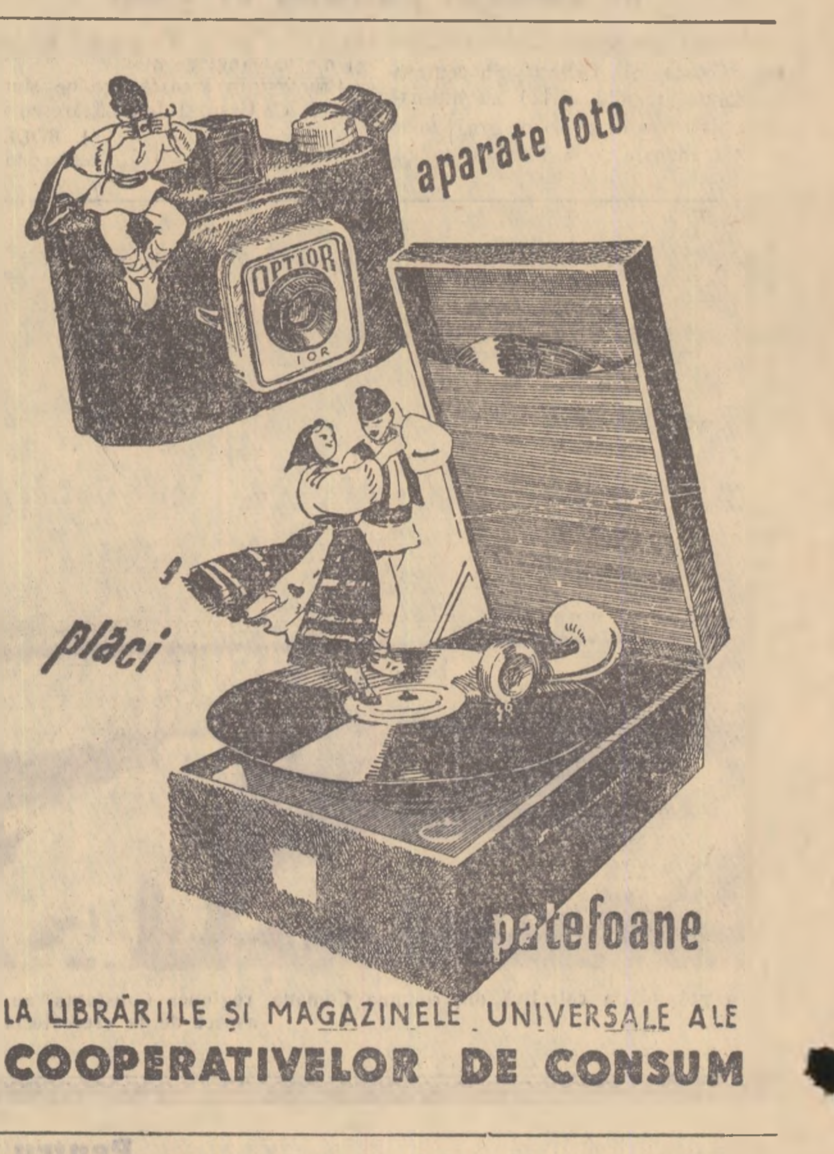
Mişcarea de cultură fizică şi sport din comunele şi satele regiunii Cluj, a cunoscut în anul 1959 o dezvoltare însemnată. Cele 493 de asociații sportive săteşti numără în prezent peste 80.000 de membri înscrişi în U.C.F.S. Numai în raionul Jibou activează acum 25 de asociații sportive cu aproape 4.000 de membri. Aceştia desfăşoară o frumoasă activitate la disciplinele volei, atletism, fotbal, gimnastică, tir, trîntă, şah, tenis de masă, handbal etc. De asemenea, sportul nostru național, oina, este acum practicat în foarte multe comune.

Asociațiile sportive au organizat în cursul anului trecut diferite competiții şi concursuri sportive la care au fost antrenați numeroşi oameni ai muncii de pe ogoare. De un frumos succes s-au bucurat în special „duminicile sportive" organizate în raioanele Sărmaş, Zalău, Huedin, Luduş, Jibou, Bistrița, Dej, Beclean, Gherla etc. Organizarea acestor „duminici sportive", care au cuprins interesante concursuri sportive împletite cu diferite programe cultural-artistice, au făcut ca numărul tinerilor înscrişi în U.C.F.S. să crească simțitor. O participare masivă au avut şi competițiile de masă cum au fost Spartachiadele tineretului, „Cupa Agriculturii", crosurile „1 Mai", „7 Noiembrie" etc. Astfel, la Spartachiada de iarnă, au participat 192.486 de concurenți, iar la Spartachiada de vară s-au întrecut peste 200.000 de concurenți. O participare numeroasă s-a remarcat şi la întrecerile sportive din cadrul primei ediții a „Cupei Agriculturii" unde au luat parte 30.949 de concurenți, dintre care 7.058 au fost tinere țărănci muncitoare şi elevo.

REZULTATE DE PRESTIGIU...

La mai toate competițiile sportive de masă echipele şi sportivii din comunele şi satele regiunii Cluj au ocupat numeroase locuri fruntaşe. De pildă, la „Cupa Agriculturii" echipa masculină de volei a țăranilor muncitori din Beclean a cucerit titlul de campioană, iar echipa feminină de volei a asociației sportive „Vulturul", G.A.C. „Partizanul" din Mintiul Gherlei, după ce a cîştigat titlul de campioană a regiunii Cluj, la turneul final, desfăşurat în raionul Tîrgu Mureş, a ocupat locul 5. Rezultate foarte bune au obținut la acestei competiții şi tinerele Florentina Marcu, Maria Cimpianu, Virginia Pop, Sera Maricz ca şi tinerii Victor Sperienoapte, Gheorghe Erdely, Almaş Csikoş etc., care s-au clasat pe primele locuri la întrecerile finale de atletism. De asemenea, o comportare frumoasă au avut echipa de fotbal a țăranilor muncitori din comuna Jucu de Jos, ca şi echipa de popice a asociației sportive „Recolta" din comuna Jibou, care s-au clasat pe primele locuri la etapa regională. Apoi trebuie să menționăm rezultatele merituoase obținute de echipa de oină a țăranilor întovărăşiți din comuna Chiuieşti, raionul Dej, care a cucerit titlul de campioană regională la Spartachiada tineretului. Tot cu prilejul acestei competiții sportive s-au remarcat şi Viorica Mărcuş, Ana Sălăjan, Ana Dohotar, Carol Maksai, din comuna Teaca, raionul Bistrița, Vasile Cosma, Ion Mîndruț din comuna Galații Bistriței, care s-au clasat pe primele locuri la întrecerile de atletism şi trîntă din cadrul etapei raionale desfăşurate la Bistrița. Rezultate remarcabile au obținut la etapa regională a Spartachiadei tineretului, care a avut loc la Cluj, tînărul țăran întovărăşit D. Mocanu din satul Voivodeni, raionul Jibou, clasat pe primul loc la concursul de trîntă, ca şi învățătorul Emil Culda din comuna Albac, raionul Cîmpeni, care a ocupat primul loc la proba de săritură în înălțime. Vrem să reamintim că Emil Culda a cucerit de 3 ori, la rînd, titlul de campion pe țară a Spartachiadei tineretului la concursul de trîntă, categoria grea.

Acestea sînt numai o parte din succesele repurtate de tinerele şi tinerii sportivi din satele regiunii Cluj la competițiile de masă desfăşurate anul trecut. Ele au făcut să crească prestigiul mişcării de cultură fizică şi sport din această regiune, care a ocupat locul al doilea pe țară la ultima Spartachiadă a tineretului, cucerind numeroase cupe şi plachete.

Pentru o mişcare de inovații de masă

(Urmare din pag. 1-a)

parte, unele dispozitive şi aparate omologate şi fabricate în serie şi cu care au fost dotate unitățile, nu se aplică în producție.

Toate aceste lipsuri s-ar elimina în bună parte dacă cabinetele tehnice ar funcționa în mod organizat, dacă în unitățile productive ar exista brigăzi de inovatori.

Lipsurile care se manifestă la unități şi regiuni se datoresc şi organelor centrale din Minister. Colectivele de inovații din Ministerul Agriculturii se întrunesc cu mare greutate, fapt care face ca să se întîrzie rezolvarea în termen a dosarelor de inovații. Organele centrale de control nu se interesează decît în foarte mică măsură de felul cum rezolvă unitățile din exterior problemele de inovații, nu controlează activitatea cabinetelor tehnice şi organelor de inovații.

In cadrul lucrărilor celei de a doua consfătuiri pe țară a inovatorilor din agricultură, cei prezenți au luat cunoştință de planul tematic de inovații pe anul 1960 şi de proiectul de recomandări ale consfătuirii cărora le-au adus prin cuvîntul lor prețioase îmbunătățiri.

După cum se ştie, planul de stat pe 1960 prevede sarcini importante şi mult sporite față de 1959, la a căror traducere în viață vor contribui cu cinste şi inovatorii. Pentru aceasta este însă necesar ca mişcarea de inovații să se bucure de o mai mare atenție. Pe viitor va trebui ca activitatea cabinetelor tehnice să fie simțitor îmbunătățită. Să se lupte pe toate căile pentru generalizarea celor mai bune inovații, iar fişele SE, imediat ce sosesc la Ministerul Agriculturii, să se trimită spre tipărire la I.D.T. Trebuie lichidată racila birocratismului şi a lipsei de răspundere în problemele de inovații.

Mişcarea inovatorilor trebuie susținută spre găsirea de noi soluții pentru realizarea planului de producție cantitativ, calitativ şi reducerea prețului de cost. Avînd în față exemplul unităților fruntaşe, luînd toate măsurile tehnico-organizatorice ce se impun şi trecînd apoi la punerea lor în aplicare, se va ajunge ca mişcarea inovatorilor din agricultură să devină o mişcare de masă.

I. LEŞEANU

Pitoresc şi realitate

Din cele mai vechi timpuri şi pînă astăzi, Grecia a constituit un punct de atracție pentru vizitatori, datorită aspectului ei pitoresc. Intr-adevăr, de la prima înfățişare, ținuturile Greciei sînt deosebit de pitoreşti. Cine cunoaşte însă mai îndeaproape viața celor aproape 8 milioane de locuitori ai Greciei, — în cea mai mare parte păstori şi țărani — îşi dă seama cu uşurință de realitate.

Desigur, pentru un vizitator îmbuibat cu de toate, de genul capitaliştilor şi afaceriştilor occidentali, un munte golaş, pe care sînt presărate cîteva case, constituie o privelişte deosebit de pitorească. Ochiul lui rămîne încîntat văzînd cum pe potecile întortochiate şi prăpăstioase urcă un om cu un măgar încărcat cu doi desagi de pămînt pe care îl aduce din văi, de la mari depărtări, pentru a-şi face o mică grădină de legume în jurul casei. Tot aşa de pitoresc îi pare, poate, aceeaşi grădiniță imediat după ploaia repede, care a spălat şi cărat la vale pămîntul adus cu atîta trudă de țăranul grec. Pitoresc i se pare şi locul în care femeia plînge şi-şi blestează soarta, pitoresc este şi aspectul în care țăranul îşi ia munca de la început.

Pitoresc este şi tabloul mănoaselor cîmpii ale Tesaliei, Macedoniei şi Traciei, proprietăți ale moşierilor şi chiaburilor, pe care țăranii săraci, împreună cu familiile lor, muncesc cîte 14-15 ore pe zi. Pitorească este privelişte în care se arată că în Grecia nu există decît 57 grădinițe, unde merg numai copiii celor avuți. Pitoresc este şi decorul în care se vede cum țărăncile din Grecia sînt nevoite să-şi ia copiii cu ele pe cîmp, şi-i ascund în buruieni, ca să nu-i vadă stăpînii pămînturilor care nu permit acest lucru. Pitoresc este aspectul mamelor care plîng pentru că pruncii lor au fost muşcați şi uciși de şerpi veninoşi.

Pitoresc este aspectul țăranilor care-şi iau lumea în cap, plecînd peste țări şi mări, în căutare de lucru. (Numai în anul 1958, au plecat în străinătate peste 35.000 de țărani greci).

De asemenea, bolile care macină sănătatea poporului grec, numărul mare de analfabeți (peste 30 la sută din populația țării) cei peste 1 milion de muncitori cu ziua care nu lucrează decît foarte puține zile pe an, cei 200.000 de şomeri totali, cele peste 3 milioane de greci complet sărăciți constituie, desigur, aspecte pitoreşti pentru vizitatorii occidentali îmbuibați cu tot felul de bunătăți.

Pentru poporul grec însă, toate acestea sînt o realitate crudă la care exploatatorii autohtoni şi străini l-au condamnat şi împotriva căreia luptă cu hotărîre.

IRAN: Pămîntul aparține celor care nu-l lucrează

Vara aceasta 2.000 țărani din regiunile de sud ale capitalei iraniene, aduşi la disperare din cauza situației grele în care se aflau, au ocupat pămînturile nelucrate ale moşierilor. Jandarmii au înecat în sînge această acțiune disperată a țăranilor, iar fruntaşii au fost acum îngropați de vii în sumbrele ocne ale Iranului.

Procesul fruntaşilor țărănimii înfometate din Iran a readus în paginile presei străine problema stărilor sociale anacronice din țara persienilor. Astfel, pînă şi Eric Rouleau, corespondentul ziarului burghez francez „Le Monde" a fost silit să oglindească veridic grava problemă agrară din Iran. Articolul publicat în „Le Monde" de Rouleau este intitulat semnificativ: „Pămîntul aparține celor care nu-l lucrează".

Descriind luxul în care se lăfăieşte nobilimea iraniană — grupul de „mari proprietari funciari şi conducători oculți ai regatului" — ziaristul francez subliniază contrastul dintre huzurul claselor exploatatoare şi mizeria maselor populare. Intr-adevăr, marii feudali au în stăpînirea lor zeci de sate, iar unele proprietăți ajung pînă la 100 de sate. „60 la sută din numărul familiilor țărăneşti, scrie Eric Rouleau, nu posedă nici o palmă de pămînt, iar 23 la sută posedă mai puțin de un hectar. Cei cîțiva mari proprietari funciari controlează 56 la sută din pămînturile cultivate". A ajuns notoriu faptul că moşierii îi jefuiesc într-o asemenea măsură pe țărani, încît aceştia nu sînt în stare nici să-şi hrănească familiile. Pentru arendă şi pentru apă, țăranii sînt obligați a da moşierilor între 50—70 la sută din recolta ce-o încropesc cu mijloace rudimentare, fără vite de muncă, fără îngrăşămintele necesare solului. La aceasta se adaugă nenumărate biruri ilegale, datoriile ce cresc neîncetat, pe care țăranii nu le pot acoperi niciodată, rămînînd datori din tată în fiu.

Menținerea puterii absolute a moşierimii, care deține privilegii de tip feudal, face ca numai 10 la sută din pămînturile arabile din Iran să fie cultivate, ceea ce adînceşte mizeria în întreaga țară. Intr-o călătorie făcută în Iran, V. Troian, corespondentul revistei „Timpuri Noi" a vizitat mai multe sate, unde a văzut mizeria cruntă în care se zbat locuitorii. Iată cum descrie el vizita în casa unui sătean:

„Stăpînul casei m-a poftit să intru în cocioaba lui. Aplecîndu-mă pentru a nu mă lovi cu capul de tavan, am aruncat o privire în camera mică şi întunecoasă. Era pustie. N-am văzut în ea nici mobilă, nici vase... Țăranul mi-a spus cu sfială că nu-mi poate oferi nimic în afară de o bucată de lipie şi apă, pe care a pus-o chiar atunci la încălzit deasupra unui foc aprins lîngă casă. Aceasta este tot ce constituie hrana unui țăran iranian. Chiar o picătură de ceai este un lux irealizabil pentru el..."

Asemenea mărturii răzbat de altfel chiar în presa iraniană. Astfel, ziarul iranian „Iradie Azerbaidjan" scrie: „In Iran, țăranii analfabeți şi înapoiați sînt tratați ca nişte animale. Ei ocupă acelaşi loc şi au aceeaşi situație ca şi negrii din America. Ei sînt considerați robi şi slugi, li se răpesc drepturile sociale ca şi dreptul de a fi oameni". Iar ziarul „Seda-le-Maradon" „completează": „...90 la sută din populația țării locuieşte în cocioabe făcute din lut şi paie, în care oamenii stau laolaltă cu vacile, oile, măgarii, cîinii şi păsările de curte... Triburile de beluci se hrănesc cu iarbă, iar populația din regiunile sudice este nevoită să se hrănească cu lăcuste pentru a nu muri de foame".

P. TATARU

CITITORI!

Abonați-vă la ziarul

„AGRICULTURA NOUA"

Costul unui abonament:

pe 3 luni	lei 5
pe 6 luni	lei 10
pe un an	lei 20

Abonamentele se primesc de către difuzorii de presă din instituții, S.M.T.-uri, gospodării de stat, factori poştali şi oficii poştale.

„AGRICULTURA NOUA", organ al Ministerului Agriculturii şi al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură şi Silvicultură. Apare bisăptămînal. Redacția şi Administrația: Piața Scînteii nr. 1. Bucureşti, telefon 17.60,10.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".